

มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

Thailand Homestay Standard

กรมการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

Thailand Homestay Standard

กรมการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ชื่อหนังสือ** : มาตราฐานโฮมสเตย์ไทย
(Thailand Homestay Standard)
- ISBN** : 978-616-297-282-9
- พิมพ์ครั้งที่ 1** : พ.ศ. 2558
- จำนวนพิมพ์** : 300 เล่ม
- จัดพิมพ์โดย** : สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
โทร. 0-2219-4010-17 โทรสาร 0-2215-8848
website: www.tourism.go.th
- พิมพ์ที่** : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทร. 0-2218-3557, 0-2218-3563
<http://www.cuprint.chula.ac.th>

คำนำ

กรรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีภารกิจหลักในการ พัฒนาลินค้าและบริการท่องเที่ยว ได้จัดทำมาตรฐานโอมสเตย์ไทยขึ้น ในปี พ.ศ. 2546 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว มีรายได้เสริมจากการจัดให้มีบริการที่พักในรูปแบบที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท ซึ่งนักท่องเที่ยวมีโอกาสพักร่วมกับเจ้าของบ้าน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านอาชีพ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรม ของชุมชน รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่อยู่ใกล้เคียงชุมชนและมีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย เช่น นั่งเรือชมธรรมชาติ ซึ่งจัด yan เดินป่าศึกษาธรรมชาติ ฯลฯ โดยมีการจัดบริการลิ้งอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่นักท่องเที่ยว

กรรมการท่องเที่ยวมุ่งหวังว่าการสนับสนุนให้ชุมชนมีการจัดทำโอมสเตย์ จะเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการอนุรักษ์และพื้นฟูประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น รักษาวิถีชีวิต และทรัพยากรธรรมชาติและลิ้งแวดล้อมของชุมชนอย่างยั่งยืน

มาตรฐานโอมสเตย์ไทยฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เผยแพร่ให้กับชุมชน หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจทั่วไปได้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดระดับมาตรฐานให้เป็นที่ยอมรับแก่นักท่องเที่ยว และใช้เป็นหลักในการดำเนินการประเมินและจัดระดับของการให้บริการของโอมสเตย์ โดยใช้กรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ซึ่งประกอบด้วย 10 เกณฑ์ 31 ตัวชี้วัด

กรรมการท่องเที่ยว
พฤษภาคม 2558

สารบัญ

หน้า

คำนำ	๑
สารบัญ	๒
บทที่ ๑ บทนำ	๑
1.1 ความเป็นมาของมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๑
1.2 วัตถุประสงค์	๒
1.3 ความหมาย	๒
1.4 คุณสมบัติโภมสเตย์ไทยเบื้องต้น	๒
1.5 เกณฑ์การประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๓
1.6 การรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๔
1.7 คุณลักษณะและความหมายของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๕
1.8 การร้องเรียน	๕
บทที่ ๒ มาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๗
เกณฑ์มาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๗
บทที่ ๓ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๙
3.1 เครื่องมือในการประเมิน	๙
3.2 วิธีการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	๑๐
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
- เกณฑ์การแปลความหมายของค่าที่ได้	๑๕
- การสรุปผลการวิเคราะห์	๑๘
- เกณฑ์การผ่านประเมิน	๑๘

สารบัญ

หน้า

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	19
- กรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	20
- แบบตรวจประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	29
- แบบรายงานผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	44
ภาคผนวก ข	49
- ประกาศกรมการท่องเที่ยวเรื่องกำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 129 ตอนพิเศษ 26 ง ลงวันที่ 31 เมษายน 2555)	50
- ประกาศกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน โภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554	56
- ประกาศกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554	59
ภาคผนวก ค	61
แบบฟอร์มรายละเอียดในการขอรับการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	
- ใบสมัครเพื่อขอรับการประเมินโภมสเตย์	62
- โครงสร้างคณะกรรมการโภมสเตย์	63
- สำเนาทะเบียนบ้านของสมาชิกประกอบแบบท้ายใบสมัครเพื่อขอรับ การประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย	65
- ข้อมูลรายละเอียดบ้านแต่ละหลังของสมาชิกโภมสเตย์	66
- แบบสำรวจข้อมูลโภมสเตย์ในประเทศไทย	67
- แผนที่แสดงที่ตั้งของโภมสเตย์	70
- แบบรวมรวมข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้	71

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

จากนโยบายรัฐบาลที่มุ่งเน้นบทบาทการพัฒนาชุมชนและรัฐบาลได้ออกกฎหมายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เป็นแรงผลักดันให้องค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญกับการสร้างงานสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนา จึงทำให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวหลากหลายในชุมชน กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในฐานะที่มีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยวจึงได้พิจารณาจัดทำดังนี้ชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard) ขึ้นในปี พ.ศ. 2546 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนจัดทำที่พักในรูปแบบที่พักสมัผัสลัมบาร์มชนบท (Homestay) ซึ่งนักท่องเที่ยวจะพักในบ้านหลังเดียวกับกันเจ้าบ้านและศึกษาธรรมชาติ วิถีชีวิต วัฒนธรรมในท้องถิ่นโดยมีการจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่นักท่องเที่ยว เพื่อมุ่งส่งเสริมให้ชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสามารถมีรายได้เสริมจากการท่องเที่ยว จนเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการด้านวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น รักษาวิถีชีวิตดั้งเดิม ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างยั่งยืน

กรมการท่องเที่ยวได้ทำการตรวจประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยให้กับชุมชนที่มีความประสงค์และยื่นความจำนงขอรับการตรวจประเมินมาที่กรมการท่องเที่ยวและได้เริ่มตรวจประเมินและให้การรับรองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2557 มีชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ตามดังนี้ชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard) จำนวน 142 แห่ง กระจายอยู่ใน 51 จังหวัด ครอบคลุมทุกภาคของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดทำโขมสเตย์เพื่อเป็นการสร้างงานสร้างรายได้ ให้กับชุมชน จนเป็นชุมชนที่เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

1.2.2 เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาโขมสเตย์ให้มีมาตรฐานและสามารถนำเสนอเพื่อเข้าสู่กระบวนการรับรองมาตรฐานโขมสเตย์ไทย

1.2.3 เพื่อส่งเสริมให้การพัฒนาโขมสเตย์เป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวโดยชุมชน คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน โดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม

1.3 ความหมาย

“โขมสเตย์ไทย” หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวจะต้องพักร่วมกับเจ้าของบ้านชายคาเดียวกัน โดยมีห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือสามารถนำมารืดแบ่งให้นักท่องเที่ยวพักได้ช่วงคราวซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 4 ห้อง มีผู้พักรวมกันไม่เกิน 20 คน โดยมีค่าตอบแทน และจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร อันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการเพื่อหารายได้เสริม ซึ่งเป็นไปตามบทนิยามคำว่า “โรงแรม” แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 และได้ขึ้นทะเบียนกับกรมการท่องเที่ยว ตามหลักเกณฑ์ที่กรมการท่องเที่ยวกำหนด

1.4 คุณสมบัติโขมสเตย์ไทยเบื้องต้น

1.4.1 เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องถือว่า การทำโขมสเตย์เป็นเพียงรายได้เสริมนอกเหนือจากรายได้หลักของครอบครัว

1.4.2 มีห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือและไม่ได้ใช้ประโยชน์ สามารถนำมารืดแบ่งให้นักท่องเที่ยวเข้าพักได้ไม่เกิน 4 ห้อง หรือนักท่องเที่ยวพักได้ไม่เกิน 20 คน ต่อหลัง

1.4.3 นักท่องเที่ยวต้องเข้าพักค้างแรมในบ้านเดียวกันกับเจ้าของบ้าน โดยมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตร่วมกัน

1.4.4 สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้างแรมในบ้านชายคาเดียวกันกับเจ้าของบ้าน พร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นนั้นแก่นักท่องเที่ยว

1.4.5 เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโขมสเตย์เป็นอย่างดี

1.4.6 บ้านนั้นต้องเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชมรม หรือสหกรณ์ที่รวมกันจัดการโขมสเตย์ของชุมชนนั้น

1.4.7 จำนวนหลังคาเรือนที่สมาชิกของกลุ่ม ชมรม หรือสหกรณ์โขมสเตย์อย่างน้อย 3 หลังคาเรือนขึ้นไป

1.4.8 บ้านที่ขอรับการประเมินทุกหลังต้องมีเลขที่ ซึ่งออกให้โดยส่วนราชการ

1.4.9 ที่ตั้งของชุมชนหรือกลุ่มโขมสเตย์ต้องไม่ตั้งอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ เช่น เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืช หากตั้งอยู่จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่เป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว

1.4.10 ดำเนินการจัดทำโขมสเตย์ตามข้อกำหนดมาตรฐานโขมสเตย์ไทยของกรรมการท่องเที่ยวมาแล้ว ไม่ต่ำกว่า 6 เดือน

1.5 เกณฑ์การประเมินมาตรฐานโขมสเตย์ไทย

การวัดเกณฑ์มาตรฐานโขมสเตย์ไทยให้ใช้ค่าเฉลี่ยแบบมัชณิมเลขคณิต (\bar{X}) หรือค่าร้อยละ โขมสเตย์ที่ได้มาตรฐานโขมสเตย์ไทยจะต้องมีระดับค่ามัชณิมเลขคณิต (\bar{X}) เฉลี่ยรวมของทุกค่าทั้ง 10 มาตรฐาน จะต้องมีระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 จากค่าจำนวนเต็ม 5 หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จากจำนวนเต็ม 100

1.6 การรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย

1.6.1 โอมสเตย์ที่ผ่านเกณฑ์การตรวจประเมินตามดัชนีชี้วัดมาตรฐานโอมสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard) จะได้รับป้ายเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ขนาด 100 ซม. x 75 ซม. จำนวน 1 ป้ายต่อโอมสเตย์ ซึ่งจะต้องติดตั้งในจุดที่เหมาะสมและสามารถมองเห็นได้ชัดเจน ดังนี้

1.6.2 บ้านที่ผ่านการตรวจประเมินตามดัชนีชี้วัดมาตรฐานโอมสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard) จะได้รับเกียรติบัตรับรองทุกหลัง

1.6.3 ระยะเวลาการรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทยตามกำหนดคราวละ 3 ปี เมื่อครบอายุการรับรอง จะต้องยื่นใบสมัครขอรับการประเมินโอมสเตย์ใหม่

1.6.4 หากผู้ประกอบการโอมสเตย์รายใดใช้ตราสัญลักษณ์ไม่เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ หรือจัดทำขึ้นเพื่อใช้弄โดยไม่ผ่านความเห็นชอบของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะมีความผิดตามกฎหมาย

1.6.5 ในช่วงระยะเวลาการรับรองมาตรฐาน จะมีการสุ่มตรวจประเมินตาม ความเหมาะสม

1.7 คุณลักษณะและความหมายของเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย

คุณลักษณะเครื่องหมายรับรอง หมายถึง เครื่องหมายหรือรูปสัญลักษณ์ที่มีลักษณะหลังคาทรงไทยลายกลอนอยู่บนตัวอักษร Homestay STANDARD Thailand ตามรูปแบบที่ปรากฏข้างต้น ซึ่งมีความหมายว่า

หลังคาทรงไทยลายกลอน มีลิ้น้ำตาล ใช้เป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงโอมสเตย์ที่อยู่ในชนบทของไทย

ตัวอักษร **Home Stay** มีลักษณะ เช่น หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์ (ที่พักลัมพ์สวัมภ์ธรรมชาติ) หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะพักร่วมกับเจ้าของบ้านในบ้านหลังเดียวกัน

ตัวอักษร **STANDARD Thailand** มีลักษณะ เช่น หมายถึง คำเพื่อใช้ยืนยันว่าเป็นโอมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานของประเทศไทย

1.8 การร้องเรียน

1.8.1 เมื่อได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ได้รับมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ผู้ได้รับความเสียหายสามารถร้องเรียนขอให้ถอดถอนความเป็นมาตรฐานโอมสเตย์ต่อคณะกรรมการมาตรฐานโอมสเตย์ไทยได้

ผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ได้รับการรับรองมาตรฐานไม่เห็นด้วยต่อผลการพิจารณาของคณะกรรมการ สามารถยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งการพิจารณา

1.8.2 เมื่อประธานคณะกรรมการมาตรฐานโอมสเตย์ไทยได้รับคำร้องเรียน หรือคำอุทธรณ์ ให้ประธานแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายงานต่อคณะกรรมการมาตรฐานโอมสเตย์ไทยโดยเร็ว

1.8.3 กรณีของคณะกรรมการมาตรฐานโอมสเตย์ไทยให้ถือเอาเสียงข้างมากและให้ถือเป็นที่ลิ้นสุด

เมื่อมีมติแล้ว ให้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการ และแจ้งผลการพิจารณา
คำร้องให้ผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการมีมติ

สถานที่ติดต่อ

หากมีข้อสงสัย กรุณาสอบถาม กรรมการท่องเที่ยว เลขที่ 154 ถนนพระรามที่ 1
แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10330

โทรศัพท์ 02-215-8848 โทรสาร 02-215-8848

[www.http://homestaythai.net](http://homestaythai.net)

มาตรฐานบ้านสตรีไทย (Thailand Homestay Standard)

บทที่ 2

มาตรฐานโภมสเตย์ไทย

มาตรฐานโภมสเตย์ไทย กำหนดให้มีเกณฑ์มาตรฐาน 10 ด้าน 31 ตัวชี้วัด ดังนี้

- 1. ด้านที่พัก ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด**
 - 1.1 ลักษณะบ้านพักที่เป็นลักษณะส่วน
 - 1.2 ที่พักที่อนุญาตและลับาย
 - 1.3 ห้องอาบน้ำและห้องล้างที่สะอาดมีดีชิด
 - 1.4 มีมุมพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน
- 2. ด้านอาหาร ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด**
 - 2.1 ชนิดของอาหารและวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร
 - 2.2 มีน้ำดื่มที่สะอาด
 - 2.3 ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด
 - 2.4 ห้องครัวและอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวที่ถูกลบลักษณะ
- 3. ด้านความปลอดภัย ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด**
 - 3.1 มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
 - 3.2 มีการจัดเรรรยาดดูแลความปลอดภัย
- 4. ด้านอธยาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด**
 - 4.1 การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย
 - 4.2 การสร้างกิจกรรมและเปลี่ยนความรู้ในวิถีของชุมชน
- 5. ด้านรายการนำเที่ยว ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด**
 - 5.1 มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนชึ่งต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน
 - 5.2 ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว
 - 5.3 เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ท่องถิน หรือประสานงานให้มัคคุเทศก์ท่องถินนำเที่ยว

6. **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อม** ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด
 - 6.1 มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือบริเวณใกล้เคียง
 - 6.2 มีการดูแลแหล่งท่องเที่ยว
 - 6.3 มีแผนงาน หรือมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว และลดสภาวะโลกร้อน
 - 6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน
7. **ด้านวัฒนธรรม** ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด
 - 7.1 การดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
 - 7.2 การรักษาไว้ซึ่งชุมชนคงไว้เป็นกิจวัตรปกติ
8. **ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน** ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด
 - 8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึก ของฝาก หรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว
 - 8.2 มีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
9. **ด้านการบริหารของกลุ่มโภมสเตย์** ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด
 - 9.1 มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน
 - 9.2 มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มโภมสเตย์
 - 9.3 กฎ กติกา การทำงานของคณะกรรมการ
 - 9.4 มีการกระจายผลประโยชน์อย่างยั่งเป็นธรรม
 - 9.5 ระบบการจองล่วงหน้า ลงทะเบียน และชำระเงินล่วงหน้า
 - 9.6 รายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจนและเป็นปัจจุบัน
10. **ด้านการประชาสัมพันธ์** ประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด
 - 10.1 มีเอกสาร สิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน
 - 10.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

บทที่ 3

หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

3.1 เครื่องมือในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์ครั้งนี้ ใช้แบบประเมินโดยมีเนื้อหาตามกรอบด้านนี้ชี้วัดคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย 10 ด้าน 31 ด้านนี้ ชี้วัด แบบประเมินกำหนดใช้การประเมินแบบใช้สเกลความสำคัญ (Rating Scale) ผู้ประเมินจะให้ความสำคัญแตกต่างตัวชี้วัด โดยอาศัยมาตราวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ในการลำดับความสำคัญของปัจจัย ซึ่งกำหนดระดับความสำคัญและกำหนดคะแนนตามลำดับความสำคัญ 6 ระดับ ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน
ไม่มี/ไม่ทำ	0 คะแนน

3.2 วิธีการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

การประเมินคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์ มีวิธีการประเมินตามหลักเกณฑ์ และขั้นตอนที่กำหนดไว้ ดังนี้

3.2.1 คณะกรรมการตรวจประเมินทุกคนเข้าไปในพื้นที่ของชุมชนที่ตั้งโฮมสเตย์ที่ขอรับการประเมิน เพื่อดำเนินการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.2.2 คณะกรรมการตรวจประเมิน สามารถประเมินโดยใช้วิธีการลังเกตการณ์ สอนถ่าน หรือการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ ผู้นำชุมชน ชาวบ้านในพื้นที่ ร้านค้าในชุมชน ผู้ประกอบการ เพื่อประกอบการประเมิน

3.2.3 ข้อปฏิบัติในการประเมินของคณะกรรมการตรวจประเมิน

(1) เลขานุการคณะกรรมการตรวจประเมินประจำจังหวัด ประธาน งานคณะกรรมการทั้งหมด เพื่อประชุมเตรียมความพร้อมและกำหนดวันประเมิน

(2) แจ้งกำหนดการประเมินไปยังกรรมการท่องเที่ยว

(3) คณะกรรมการเดินทางเข้าพื้นที่เพื่อตรวจประเมินโฮมสเตย์ ตามกำหนดการ โดยใช้แบบประเมินที่กำหนด

(4) เมื่อคณะกรรมการตรวจประเมินเสร็จเรียบร้อยแล้ว เลขานุการของคณะกรรมการฯ จะเป็นผู้รวบรวมผลการประเมิน เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

(5) นำผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอต่อประธานคณะกรรมการ ตรวจประเมินเพื่อส่งไปยังกรรมการท่องเที่ยวต่อไป โดยเอกสารที่ส่งประกอบด้วย ผลของการประเมินของคณะกรรมการทุกท่านและสรุปผลการประเมิน

(6) กรรมการท่องเที่ยว ตรวจสอบความถูกต้องของผลการประเมิน และส่งผลการประเมินให้คณะกรรมการมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยพิจารณาพร้อมกับรับรองผลการประเมินดังกล่าว

(7) กรรมการท่องเที่ยวแจ้งผลการประเมินให้ชุมชนที่ขอเข้ารับการประเมินทราบ โดยแจ้งผ่านจังหวัดที่โฮมสเตย์ตั้งอยู่

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การประมวลผลข้อมูล

การวางแผนวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำแบบประเมินที่รวบรวมได้มาดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ความสมบูรณ์ของการประเมิน จากนั้นนำแบบประเมินมาลงรหัส (Coding) แล้วนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดทำการบันทึกโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.2 หลักวิธีการคิดวิเคราะห์

กำหนดค่า้น้ำหนักขององค์ประกอบและตัวชี้วัด โดยให้ค่าน้ำหนักต่างกัน ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์น้ำหนัก (%)	
1. ด้านที่พัก	1.1	ลักษณะบ้านพักที่เป็นสัดส่วน	10	2
	1.2	ที่พัก ที่นอนสะอาดและสนับายน้ำ		3
	1.3	ห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมีดีชีด		3
	1.4	มีมุมพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน		2
2. ด้านอาหาร	2.1	ชนิดของอาหารและวัตถุติบบ์ที่ใช้ประกอบอาหาร	10	2
	2.2	มีน้ำดื่มที่สะอาด		3
	2.3	ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด		3
	2.4	ห้องครัว และอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวที่ถูกสุขาภิบาล		2
3. ด้านความปลอดภัย	3.1	มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	10	5
	3.2	มีการจัดเตรียมดูแลความปลอดภัย		5
4. ด้านอัชญาติ ไมตรีของ เจ้าบ้าน และสมาชิก	4.1	การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย	10	5
	4.2	การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ในวิถีของชุมชน		5

เกณฑ์ มาตรฐาน	ลำดับ	ตัวชี้วัด	เกณฑ์น้ำหนัก (%)	
5. ด้านรายการ นำเที่ยว	5.1	มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนชึ้งต้องผ่านการยอมรับ จากชุมชน	10	4
	5.2	ข้อมูลจิกรรมการท่องเที่ยว		3
	5.3	เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หรือประธาน งานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นนำเที่ยว		3
6. ด้าน ทรัพยากร- ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	6.1	มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือบริเวณใกล้เคียง	10	2
	6.2	มีการดูแลแหล่งท่องเที่ยว		3
	6.3	มีแผนงาน หรือมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวและลดสภาวะ โลกร้อน		2
	6.4	มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน		3
7. ด้าน วัฒนธรรม	7.1	การดำเนินรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	10	5
	7.2	การรักษาภารกิจชุมชน คงไว้เป็นกิจวัตรปกติ		5
8. ด้านการ สร้างคุณค่า และมูลค่าของ ผลิตภัณฑ์ ชุมชน	8.1	ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึก ของฝาก หรือจำนำยแก่นักท่องเที่ยว	5	2
	8.2	มีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ ของชุมชน		3
9. ด้านการ บริหารของ กลุ่มโอมสเตย์	9.1	มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน	20	4
	9.2	มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มโอมสเตย์		4
	9.3	กฎ กติกา การทำงานของคณะกรรมการ		3
	9.4	มีการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม		4
	9.5	ระบบการจองล่วงหน้า ลงทะเบียน และชำระเงิน ^{ล่วงหน้า}		2
	9.6	รายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน		3
10. ด้านการ ประชาสัมพันธ์	10.1	มีเอกสาร ลิ๊งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของ ชุมชน	5	3
	10.2	มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์		2
		รวม	100	100

การกำหนดค่าตัวแปร ดังนี้

- \bar{x} หมายถึง ผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทั้งหมด
- \bar{x}_1 หมายถึง ผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักขององค์ประกอบ ด้านที่พัก
- \bar{x}_{11} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด ลักษณะบ้านพักที่เป็นลักษณะส่วน
- \bar{x}_{12} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด ที่พัก ที่อนุญาตและลบฯ
- \bar{x}_{13} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด ห้องอาหารน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมีดีซิด
- \bar{x}_{14} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด มีมุมพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน
- \bar{x}_2 หมายถึง ผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักขององค์ประกอบ ด้านอาหาร
- \bar{x}_{21} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด ชนิดของอาหาร และวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร
- \bar{x}_{22} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด มีน้ำดื่มที่สะอาด
- ⋮
- \bar{x}_{10} หมายถึง ผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักขององค์ประกอบ ด้านประชาสัมพันธ์
- \bar{x}_{101} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด มีเอกสาร สิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
ของชุมชน
- \bar{x}_{102} หมายถึง ค่าเฉลี่ยตัวชี้วัด มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

3.3.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) นำแบบประเมินมาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ และหาค่าเฉลี่ยรายตัวชี้วัดออกมานะ จะได้ค่า \bar{x}_{11} , \bar{x}_{12} , $\bar{x}_{13}, \dots, \bar{x}_{102}$,

(2) หากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยคำนวณที่ได้จาก ข้อ (1) หารด้วย
คะแนนเต็มของระดับการประเมิน และคูณกับเกณฑ์น้ำหนักรายตัวชี้วัด

ตัวอย่าง ตัวชี้วัด ลักษณะบ้านพักที่เป็นลักษณะส่วนให้เกณฑ์น้ำหนักเท่ากับ 2

$$\begin{aligned} \text{ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก} &= \bar{x}_{11} \times \frac{\text{เกณฑ์น้ำหนัก}}{\text{คะแนนเต็มของระดับการประเมิน}} \\ &= \bar{x}_{11} \times \frac{2}{5} \end{aligned}$$

(3) หากผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักแต่ละองค์ประกอบ

ตัวอย่าง องค์ประกอบด้านที่พัก

ผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

$$\bar{x}_1 = (\bar{x}_{11} \times \frac{2}{5}) + (\bar{x}_{12} \times \frac{3}{5}) + (\bar{x}_{13} \times \frac{3}{5}) + (\bar{x}_{14} \times \frac{2}{5})$$

(4) หากผลรวมค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักทั้งหมด ซึ่งจะได้

$$\sum_{x=1}^{10} f_x = \bar{x}_1 + \bar{x}_2 + \bar{x}_3 + \bar{x}_4 + \bar{x}_5 + \bar{x}_6 + \bar{x}_7 + \bar{x}_8 + \bar{x}_9 + \bar{x}_{10}$$

3.3.4 เกณฑ์การแปลความหมายของค่าที่ได้

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

(1) เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ช่วงคะแนน	ระดับความสำคัญ
90.00 - 100.00	มากที่สุด
80.00 - 89.99	มาก
70.00 - 79.99	ปานกลาง
< 70	ต้องปรับปรุง

อ่านค่าได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 90.00 - 100.00 หมายถึง โรมสเตย์มีมาตรฐานระดับ

ดีมาก

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 80.00 - 89.99 หมายถึง โรมสเตย์มีมาตรฐานระดับดี

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 70.00 - 79.99 หมายถึง โรมสเตย์มีมาตรฐานระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก < 70.00 หมายถึง โรมสเตย์มีมาตรฐานระดับที่ต้องปรับปรุง

(2) เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ซึ่งได้กำหนดเป็นช่วง
คะแนนแต่ละระดับไว้เท่าๆ กัน

ช่วงคะแนน	ระดับความสำคัญ
4.50 - 5.00	มากที่สุด
4.00 - 4.49	มาก
3.50 - 3.99	ปานกลาง
< 3.50	ต้องปรับปรุง

อ่านค่าได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง โอมสเตย์มีมาตรฐานระดับดีมาก
 ค่าเฉลี่ย 4.00 - 4.49 หมายถึง โอมสเตย์มีมาตรฐานระดับดี
 ค่าเฉลี่ย 3.50 - 3.99 หมายถึง โอมสเตย์มีมาตรฐานระดับดีปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย < 3.50 หมายถึง โอมสเตย์มีมาตรฐานระดับที่ต้องปรับปรุง

ซึ่งโอมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานจะต้องได้รับ ค่าเฉลี่ยถ้วนหนัก เท่ากับ
หรือมากกว่า 70% และได้รับค่าเฉลี่ย เท่ากับหรือมากกว่า 3.50

ตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลของคณะกรรมการหลังการประเมิน

สมมุติว่า ใน การประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์แห่งหนึ่งชื่อ “คิดดีโฮมสเตย์” มีคณะกรรมการประเมิน 7 คน ประเมินตามแบบประเมินที่กำหนด เมื่อเสร็จสิ้น การประเมิน เลขานุการได้นำผลการให้คะแนนของคณะกรรมการแต่ละคน บันทึกและ คำนวณเพื่อสรุปผล ดังนี้

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	ผลการประเมินของคณะกรรมการ (คนที่)							ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์ น้ำหนัก	ค่าเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก (%)
	1	2	3	4	5	6	7			
1) ด้านที่พัก										
1.1	4	4	5	4	5	4	4	4.29	2	1.72
1.2	4	4	4	5	3	4	5	4.14	3	2.48
1.3	4	3	4	3	4	3	4	3.57	3	2.14
1.4	3	5	3	4	4	4	3	3.71	2	1.48
รวม								3.93	10	$\bar{X}1 = 7.82$
2) ด้านอาหาร										
2.1	4	4	5	5	4	4	5	4.43	2	1.77
2.2	4	4	5	3	3	4	4	3.86	3	2.32
2.3	4	4	5	4	5	5	4	4.43	3	2.66
2.4	3	3	5	5	5	3	4	4.00	2	1.60
รวม								4.18	10	$\bar{X}2 = 8.35$
3) ด้านความปลอดภัย										
3.1	2	4	3	3	5	4	4	3.57	5	3.57
3.2	2	3	2	4	5	3	4	3.29	5	3.29
รวม								3.43	10	$\bar{X}3 = 6.86$
4) ด้านอัญญาศัยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก										
4.1	3	4	3	4	5	4	4	3.86	5	3.86
4.2	2	4	3	5	4	5	4	3.86	5	3.86
รวม								3.86	10	$\bar{X}4 = 7.72$

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	ผลการประเมินของคณะกรรมการ (คะแนน)							ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์ น้ำหนัก	ค่าเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก (%)
	1	2	3	4	5	6	7			
5) ด้านรายการนำเที่ยว										
5.1	3	4	5	5	3	5	4	4.14	4	3.31
5.2	4	4	4	4	3	5	5	4.14	3	2.48
5.3	2	2	4	3	5	5	4	3.57	3	2.14
รวม								3.95	10	$\bar{X}5 = 7.93$
6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและลิ้งแวดล้อม										
6.1	3	5	5	5	4	3	4	4.14	2	1.66
6.2	4	4	5	5	4	3	3	4.00	3	2.40
6.3	3	4	5	5	5	4	3	4.14	2	1.66
6.4	4	4	4	4	5	5	4	4.29	3	2.57
รวม								4.14	10	$\bar{X}6 = 8.29$
7) ด้านวัฒนธรรม										
7.1	2	4	4	4	3	5	4	3.71	5	3.71
7.2	2	4	4	4	3	4	4	3.57	5	3.57
รวม								3.64	10	$\bar{X}7 = 7.28$
8) ด้านการสร้างคุณค่า และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน										
8.1	2	4	3	5	4	3	4	3.57	2	1.43
8.2	3	4	4	5	4	3	3	3.71	3	2.23
รวม								3.64	5	$\bar{X}8 = 3.66$
9) ด้านการบริหารของกลุ่มโภมสเดย์										
9.1	2	4	3	5	4	3	3	3.43	4	2.74
9.2	3	4	4	5	4	3	4	3.86	4	3.09
9.3	4	4	4	3	3	3	4	3.57	3	2.14
9.4	2	3	3	3	5	4	4	3.43	4	2.74
9.5	3	3	4	3	4	4	3	3.43	2	1.37
9.6	5	5	5	3	4	5	4	4.43	3	2.66
รวม								3.69	20	$\bar{X}9 = 14.74$
10) ด้านการประชาสัมพันธ์										
10.1	5	4	4	5	4	3	5	4.29	3	2.57
10.2	5	3	3	5	5	3	4	4.00	2	1.60
รวม								4.15	5	$\bar{X}10 = 4.17$
รวมผลการประเมิน								3.86	100	$\bar{X} = 76.82$

3.3.5 การสรุปผลการวิเคราะห์

จากตัวอย่างการประเมิน “คิดดีโอมสเตย์”

ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ย 3.86 ซึ่งอยู่ในช่วง 3.50-3.99 และได้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 76.82 ซึ่งอยู่ในช่วง 70.00-79.99 จะนั่นสรุปได้ว่า คิดดีโอมสเตย์ มีการจัดการโอมสเตย์อยู่ในมาตรฐานระดับดีปานกลาง และผ่านการประเมินมาตรฐานโอมสเตย์ไทย

3.3.6 เกณฑ์การผ่านประเมิน

(1) โอมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐาน จะต้องได้รับค่าเฉลี่ยน้ำหนักถั่งแต่ 70% (3.5) ขึ้นไป

(2) โอมสเตย์ที่ได้รับคะแนนต่ำกว่า 70% ให้ถือว่ายังมีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์มาตรฐาน (ให้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมิน และยื่นขอรับการประเมินตามกำหนดเวลาในปีถัดไป)

ภาคผนวก ก

กรอบดัชนีชี้วัดมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
1. ด้านที่พัก	1.1 ลักษณะบ้านพักที่เป็นสัดส่วน	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบ้านของเจ้าของที่แบ่งเป็นที่นอนหรือห้องนอนอย่างเป็นสัดส่วน หรืออาจปรับปรุงต่อเติมที่พักที่ติดกับบ้านเดิมเพื่อใช้เป็นที่นอนหรือห้องนอนเป็นสัดส่วน
	1.2 ที่พักที่นอนสะอาดและสวยงาม	<ul style="list-style-type: none"> - มีที่นอนสำหรับนักท่องเที่ยว อาเจียนเตียง ผูก หรือเสื่อ และมีมุ้ง หรือมุ้งลวดเพื่อป้องกันยุงและแมลง - มีเครื่องนอน อุปกรณ์ที่ใช้นอน ผ้าปู หมอน ปลอกหมอน ผ้าห่ม และได้รับการทำความสะอาดทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนนักท่องเที่ยว และเปลี่ยนเครื่องนอนตามความเหมาะสมในกรณีที่นักท่องเที่ยวพักหลายวัน - มีรากผ้าหรือที่เก็บเลือ๊ผ้า
	1.3 ห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมีคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> - มีความปลอดภัย มีล็อคประตูอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี มีความมีคุณภาพ - มีขนาดของห้องน้ำที่เหมาะสม มีอาหาศถ่ายเทได้สะดวก - มีการแยกชั้นสำหรับตักอาบน้ำ - น้ำที่ใช้มีความสะอาด อาจเป็นประปาหมู่บ้าน ประปาภูเขา หรือน้ำดิบที่ปล่อยไว้ระยะหนึ่งและแก่งสารรัม - มีถังขยะในห้องน้ำ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	1.4 มุ่งพัฒนาภูมิปัญญาในบ้านหรือในชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - มีมุ่งพัฒนาที่ส่งเสริมภูมิปัญญาในบ้าน หรือบริเวณโดยรอบที่สามารถนั่งนอนและมีบรรยากาศผ่อนคลาย เช่น ลานบ้าน ใต้ต้นไม้ ศาลาหน้าบ้าน - มีการดูแลบริเวณรอบบ้าน เช่น สวนครัว ต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ร่องน้ำ ให้สะอาดปราศจากขยะ
2. ด้านอาหาร	2.1 ชนิดของอาหาร และวัตถุคุณที่ใช้ประกอบอาหาร	<ul style="list-style-type: none"> - มีปริมาณ และประเภทอาหารที่เพียงพอ - ผลิตโดยใช้วัตถุคุณในท้องถิ่น ไม่ซื้ออาหารหรือกับข้าวถุง - มีการปรุงอาหารอย่างถูกสุขอนามัย
	2.2 น้ำดื่มที่สะอาด	<ul style="list-style-type: none"> - มีที่เก็บน้ำ/ภาชนะเก็บน้ำที่สะอาด ไม่เสียหาย มีฝาปิดมิดชิด - มีน้ำดื่มที่สะอาด ผ่านกระบวนการทำความสะอาด
	2.3 ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด	<ul style="list-style-type: none"> - มีภาชนะที่เก็บข้อมูลอาหาร เช่น ถ้วย ชาม จาน ช้อน ช้อนกกลาง ทัพพี โถข้าวที่สะอาด ไม่มีคราบ และกลิ่นคาว กลิ่นอับ
3. ด้านความปลอดภัย	3.1 การเตรียมความพร้อม เกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เมืองตัน	<ul style="list-style-type: none"> - มีแนวทางปฏิบัติเพื่อการช่วยเหลือเบื้องต้น เมื่อนักท่องเที่ยวเกิดเจ็บป่วย หรือได้รับอุบัติเหตุ - มียาสามัญประจำบ้าน ที่อยู่ในสภาพใช้ได้ทันที (ยังไม่หมดอายุ) - เจ้าของบ้านควรซักถามถึงโรคประจำตัวหรือบุคคลที่ติดต่อได้ทันที ในการกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินกันกันทั่วเที่ยวด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	3.2 การจัดระบบคูแลความปลอดภัย	<ul style="list-style-type: none"> - มีการแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันรับทราบขณะมีนักท่องเที่ยวในบ้านเพื่อขอความร่วมมือในการดูแลรักษาความสงบ ความปลอดภัย - มีการจัดเตรียมคูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น รถยนต์ - เมื่อมีเหตุร้ายดังต้องมีเครื่องมือล็อกสารติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงได้
4. ด้านอธิบายด้วยไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิกในครัวเรือน	4.1 การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย	<ul style="list-style-type: none"> - มีการแสดงนำนักท่องเที่ยวกับสมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้นเพื่อรู้จักและเรียนรู้วิถีชีวิตของเจ้าของบ้านผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น เก็บผักสวนครัวร่วมกัน ทำกับข้าวร่วมกันรับประทานอาหารร่วมกัน เป็นต้น
	4.2 การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิถีชีวิตของชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - เจ้าของบ้านมีการแลกเปลี่ยนให้ข้อมูล อาจเป็นเอกสารภาพถ่าย หรือการพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต สังคม และวัฒนธรรมในชุมชนอย่างเหมาะสม - เจ้าของบ้านเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้วิถีชีวิตของตนเอง เช่น ไปดูไร่-นา ออกทะเล เก็บใบชา ทอผ้า จักสาน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นโอกาสของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิต

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
5. ด้านรายการนำเที่ยว	5.1 มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจน สำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งต้อง พานภัยอยู่รับจากชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการวางแผนโปรแกรมการท่องเที่ยว ร่วมกันของชุมชนและกลุ่มโอมสเตอร์ เพื่อการกระจายรายได้ให้เกิดขึ้นใน แต่ละหมู่บ้านหรือแต่ละกลุ่มกิจกรรม - มีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เผยแพร่ สู่สาธารณะและนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ของชุมชน
	5.2 ข้อมูลกิจกรรม ท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อมูลรายละเอียดกิจกรรมใน โปรแกรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย แตกต่างกันตามภูมิศาสตร์ ลัศจน วัฒนธรรม เพื่อให้นักท่องเที่ยว ตัดสินใจเลือกได้
	5.3 เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ ท่องถิ่น หรือประสบงาน ให้มัคคุเทศก์ท่องถิ่นนำเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มหรือเจ้าของบ้านเป็นผู้นำเที่ยว เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ทรัพยากร ลิ้งแวดล้อม วัฒนธรรม ศิลปะ สถาปัตยกรรม การแสดง ความเชื้อ ค่านิยม ภาษาในชุมชนแก่ นักท่องเที่ยว - มีการจัดทำสื่อ เช่น ลิ้งพิมพ์ รูปถ่าย ภาพพาดเพื่อการเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว
6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และลิ้งแวดล้อม	6.1 ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวภายใน ชุมชน หรือแหล่งท่องเที่ยว ใกล้เคียง	<ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งดึงดูดความสนใจของ นักท่องเที่ยว ซึ่งอาจเป็นแหล่ง ธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ภูเขา หรือ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด เจดีย์ เป็นต้น หรือใช้แหล่งท่อง เที่ยวใกล้เคียงเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการท่องเที่ยว

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
	6.2 การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนมีภูมิคุ้มกัน การใช้ทรัพยากร การท่องเที่ยวที่ชัดเจน เพื่อให้การใช้ประโยชน์เป็นไปอย่างยั่งยืน เช่น ปริมาณนักท่องเที่ยวที่ชุมชนรองรับได้ ไม่เกินพันธุ์พืช ออกจากป่า เป็นต้น - มีกิจกรรมที่สัมผัสรักษาพื้นที่ อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในหลากหลาย รูปแบบ เช่น การปลูกป่า การรักษาดูแล อนุรักษ์ลิงแวดล้อม สำหรับเยาวชน เป็นต้น
	6.3 แผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว และลดสภาวะโลกร้อน	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และกลุ่มโอมสเตอร์ มีแผนงาน มาตรการและแนวทางปฏิบัติ ใน การจัดการขยะอย่างถูกวิธี เช่น การแยกขยะ ไม่เผาขยะ เป็นต้น
	6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และลิงแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน	<ul style="list-style-type: none"> - เน้นใช้ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น เช่น ห่อข้าวด้วยวัสดุที่มาจากธรรมชาติ - มีกิจกรรมที่ลดการใช้ทรัพยากร อย่างสั้นเปลือง เช่น ใช้จักรยาน แทนการใช้รถ ใช้เรือพายแทน การใช้เครื่องยนต์ หรือการใช้หลอดประทัยดไฟในครัวเรือน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
7. ด้านวัฒนธรรม	7.1 การดำเนินรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - มีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยว - มีการรวบรวมองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อนำไปเผยแพร่ที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว - ชุมชนและโรงเรียนมีแผนงานพื้นฟูอนุรักษ์ และถ่ายทอดวัฒนธรรมศิลปะ และการละเล่นพื้นบ้าน - ผู้แสดงทางวัฒนธรรม และผู้ที่เกี่ยวข้องส่วนร่วมในการวางแผน เนื้อหา รูปแบบ และการนำเสนออย่างภาคภูมิใจ
	7.2 การรักษาไว้ชีวิตชุมชนคงไว้ เม็นกิจวัตรปกติ	<ul style="list-style-type: none"> - มีการดำเนินวิถีชีวิตที่เป็นปกติ เช่น การตักบาตร การทำบุญที่วัด การไหว้ศาลปูด้า เป็นต้น ไม่ควรเปลี่ยน หรือจัดทำใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว
8. ด้านการสร้างคุณค่าและ มูลค่าของผลิตภัณฑ์	8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็น ของที่ระลึก ของฝากหรือ จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - มีผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือชุมชนสามารถนำมาจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวได้ ทั้งเป็นของบริโภค ลิ้งประดิษฐ์ เสื้อผ้า ลิ้งทอง ของที่ระลึก โดยใช้วัสดุและวัสดุที่ห้องเรียนเป็นหลัก
	8.2 ผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและ มูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของ ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการนำเสนอความรู้/ภูมิปัญญาห้องถิ่น มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้คนในชุมชนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน พัฒนาตนสู่สามารถจัดทำเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ เช่น การสอน ห่อผ้า การจักสาน การละเล่นต่างๆ และการแสดงพื้นบ้าน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
9. ด้านการบริหารของกลุ่มโอมสเตย์	9.1 การรวมกลุ่มของชาวบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> - การบริหารจัดการต้องเป็นการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สมาชิกกลุ่มและชุมชน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ แนวคิดหลักการ วัตถุประสงค์ วิธีการของ โอมสเตย์
	9.2 คณะกรรมการกลุ่มโอมสเตย์	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารงาน ได้แก่ ประธาน รองประธาน เหรัญญิก และกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละชุมชน - คณะกรรมการทุกคน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจในปรัชญา หลักการ ขั้นตอน วิธีการทำงานของโอมสเตย์ ตามบทบาทหน้าที่ ที่แต่ละคนได้รับ มอบหมาย
	9.3 กฎ กติกา การทำงานของคณะกรรมการ	<ul style="list-style-type: none"> - มีกฎ กติกา วาระการทำงาน การทำงานร่วมกันของคณะกรรมการ เช่น การจัดประชุมอย่างต่อเนื่อง ก่อนจะรับนักท่องเที่ยวและหลังรับนักท่องเที่ยว หรือจัดประชุมประจำเดือน - มีการจัดสรรงเงินรายได้เข้าส่วนกลางของชุมชนเพื่อสาธารณูปายชั้นของชุมชน - มีแนวทางในการทำงานของคณะกรรมการหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> ■ มีหลักเกณฑ์การเปิดรับสมาชิก โอมสเตย์ ■ มีการกำหนดชีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
		<ul style="list-style-type: none"> ■ มีรายละเอียดกิจกรรม การท่องเที่ยว การให้บริการ และราคา ■ มีแนวปฏิบัติในการจองบ้านพัก และการชำระเงินล่วงหน้า <ul style="list-style-type: none"> - มีแนวปฏิบัติของกลุ่ม เช่น การต้อนรับร่วมกัน การให้ข้อมูล การจัดทำดับกิจกรรม การดูแล ความปลอดภัย การติดตามและประเมินผล เป็นต้น
	9.4 มีการกระจายผลประโยชน์ อย่างเป็นธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - มีแนวปฏิบัติในการหมุนเวียน การให้บริการ เช่น บ้าน รถ เวือ มัคคุเทศก์ เป็นต้น - มีระบบการคิดราคาที่เป็นที่ยอมรับ ของกลุ่ม - มีการจัดสรรงรายได้เข้ากองทุน ชุมชน
	9.5 ระบบการจอง การลงทะเบียน และการจัดทำล่วงหน้า	<ul style="list-style-type: none"> - มีระบบการจองล่วงหน้า - มีการลงทะเบียนนักท่องเที่ยวเพื่อ เป็นข้อมูลในการเตรียมการและให้ บริการแก่นักท่องเที่ยว - มีการชำระเงินล่วงหน้า ในอัตราส่วน ที่ทางกลุ่มเป็นผู้กำหนด
	9.6 รายละเอียดของค่าธรรมเนียม และบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> - มีการระบุค่าธรรมเนียมและค่า บริการต่างๆ ที่ชัดเจนและเป็น ปัจจุบันไว้ในข้อมูลการประชาสัมพันธ์ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าน้ำเที่ยว ซึ่งอาจจะคิดเป็นรายคนหรือคิด ในลักษณะเหมาจ่าย เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	เกณฑ์การพิจารณา
10. ด้านประชาสัมพันธ์	10.1 เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ของชุมชน	- มีคู่มือ แผ่นพับ แผนที่การเดินทาง โปรแกรมการท่องเที่ยว กิจกรรม การท่องเที่ยว ราคา และสถานที่ ติดต่อ
	10.2 แผนการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์	- มีเป้าหมาย แผนงาน การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมาย ที่ชัดเจน

ပြည်ထောင်စုနယ်ရှိယဉ်ယောက်အဖွဲ့မြတ်များ၊ ၁၂၁၃

วันที่ | รวมถึง | จุดประสงค์ | จุดเดินทาง

1

卷之三

๑
ลงชื่อกรรมการ.....

มาตรฐานอุบลสเตย์ไทย (Thailand Homestay Standard)

เกณฑ์มาตรฐาน สำคัญ	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้ คะแนน
1. ต้านเพ็ท (ต่อ) สัมผัสร่วมกันและช่วย สัมผัสร่วมกันเด็ก	3	1.3 ห้องนอนน้ำใส่ของ	- มีความประพฤติดี ปฏิเสธอย่าง ญี่ปุ่นสักพังผืดได้ดี มีความนิ่งครัด - มีชานชาลาถ่องท้องไม่เป็นที่เหมาะสม สมม รือการถ่ายให้สบายน้ำ - มีการแยกห้องน้ำรับตัวของมน ุษามากความสะอาด อากาศใน ประปาหมุน水流 ประปาภูเขา หรือหัว ดินที่บลอกไว้จะยังคงแห้งแล้งได้ สารสกัด - มีผ้าเช็ดในห้องน้ำ	3	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 ด้านเพ็ท (ใช้ตัวตั้งที่ 1-4) ให้คะแนนเต็มสำหรับบ้านที่สักผืดญี่ปุ่น ตามรายละเอียดในวิธีการตั้ง/ปรับเมื่ ต้องน้ำ คือ <ol style="list-style-type: none">5 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้ำ ที่ห้าสิบ4 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้ำ 75% ของบ้านที่วางมิน3 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้ำ 50% ของบ้านที่วางมิน
	4	1.4 น้ำพักผ่อนภายใน บ้านหรือในชุมชน	- มีน้ำพักผ่อนที่ส่งเสริมสุขภาพอย่าง บ้านหรือบ้านเดี่ยวที่ส่งเสริม อน และมีบรรยากาศส่วนตัวอย่าง สามารถ ให้ต้นไม้ คลองหนองบ้าน - มีการดูแลรักษาของบ้าน เช่น สวนครัว ต้นไม้ ไม้ตอกไม้ระแนง ร่องน้ำ ให้สะอาดปราศจาก zar	2	5 4 3 2 1 0	<ol style="list-style-type: none">2 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้ำ 25% ของบ้านที่วางมิน<ol style="list-style-type: none">1 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้ำอย่าง 25% ของบ้านที่ประสงค์0 = ไม่มีไม่มีปรับแต่ง วิธีการอนุมูล <ol style="list-style-type: none">1. ศึกษาเอกสาร เช่น สำเนาทะเบียน บ้าน2. สำรวจจากสภาพที่เป็นจริง3. สอบถามผู้เช่าบ้านการคำขอความ สงบด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
2. ต้านภัยธรรมชาติ	5	2.1 ชนิดของอาหาร และวัสดุต่างๆที่ใช้ประกอบอาหาร	- มีปริมาณและประเภทอาหารที่เพียงพอ - ผลิตโดยใช้วัสดุดีในท้องถิ่น ไม่ซื้ออาหารหรืออัญมณีข้าวถุง - มีการรักษาความสะอาดอย่างถูกต้องตามกฎหมาย	2		ไม่พิมพ์มาตรฐานที่ 2 ต้านภัยธรรมชาติและภัยจากภายนอก (ใช้ตัวลับที่ 5-8) ให้คุณสมบัติทำอาหารตามที่สั่งของผู้บริโภคได้ในวิธีการจัดประชุมน้ำที่ดี ตามรายละเอียดในจานวนที่กำหนด ตัวปัจจัย 5 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้ำที่ดี ทุกครั้ง 4 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวน 75% ของน้ำที่ระบุไว้ 3 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวน 50% ของน้ำที่ระบุไว้ 2 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวน 25% ของน้ำที่ระบุไว้ 1 = มีคุณสมบัตินี้ในจำนวนน้อยกว่า 25% ของน้ำที่ระบุไว้ 0 = ไม่มี/ไม่มีปัจจัย
	6	2.2 น้ำดื่มที่สะอาด	- มีน้ำดื่มน้ำดื่ม/น้ำดื่มน้ำแข็งที่สะอาด ไม่มีสิ่งก่อภัย น้ำดื่มมีคุณภาพ - มีน้ำดื่มที่สะอาด ผ่านกระบวนการ การฆ่าเชื้อรวมสะอาด	3		
	7	2.3 ภาชนะที่ware อาหารที่สะอาด	- ภาชนะที่ใส่อาหาร เช่น ถ้วย ชาม ถ้วย ช้อน ช้อนสpatula พัฟฟ์ โก็กวาที่สะอาด ไม่มีคราบ แหลกเละ ดิบ ควรกลิ้นด้วย	3		

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
2. ต้านภัยทางสังคม การชุมชน (ต่อ)	8	2.4 ท่องศรัคความ อุปกรณ์ที่ใช้ในครัวเรือน ตามสมควร	- ศรัคความอยู่ในบ้าน หรือภายนอก ตัวบ้านได้ และมีการดูแลความ สะอาดอยู่เสมอ - มีอุปกรณ์ครัวเรือน เช่น เตาผิง รุ่ง วัตถุกิจที่สะอาด สามารถถือหันเหงื่อ โครงและลิ้นสักไว้ เช่น มีตีกุน มีตีติ ที่แขวน หรือผ้าเช็ดครัวหรือผ้าคลุมพ้า สะอาด - มีการจัดการซ่อมแซมห้องน้ำอย่าง มีประสิทธิภาพ	2	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์มาตรฐานที่ 2 ต้านภัยทาง สังคม การชุมชน (ใช้ตัวบันทึก 5-8) ให้คุณภาพตามที่กำหนดให้กับเกณฑ์ ตามรายละเอียดในวิธีการวัดประเมิน ดังนี้ คือ <ol style="list-style-type: none">5 = มีคุณสมบัตินั้นในจำนวนหนึ่ง ทุกหลัง4 = มีคุณสมบัตินั้นในจำนวน 75% ของบ้านที่ประเมิน3 = มีคุณสมบัตินั้นในจำนวน 50% ของบ้านที่ประเมิน2 = มีคุณสมบัตินั้นในจำนวน 25% ของบ้านที่ประเมิน1 = มีคุณสมบัตินั้นไม่สามารถนับอย่าง จำนวนหนึ่งของบ้านที่ประเมิน 25% ของบ้านที่ประเมิน0 = ไม่มีไม่มีคุณสมบัติ วิธีการชี้อุปถัมภ์ <ol style="list-style-type: none">1. สังเกต ศึกษาจากสภาพที่บ้านจริง2. สำรวจแหล่งที่มาของอาหารตาม สถานะ แหล่งที่มาของน้ำซึ่ง

เกณฑ์มาตรฐาน ลำดับที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
3. ด้านความ ปลอดภัย	9 พื้นที่ภายในบ้าน พยาบาลเบื้องต้น	3.1 ภาระเรียบง่าย ของผู้เช่าบ้าน ที่อยู่อาศัย	- มีเนื้อที่ภายในบ้านเพียงพอสำหรับห้อง นอน เนื่อจากห้องนอนต้องมีพื้นที่ กว้างขวางเพื่อรองรับเด็ก ผู้สูงอายุ หรือผู้ต้องอยู่คนเดียว - มียาสั่ง ยาปฏิชีวนิก ยาต้ม ยาหยอดตา [*] ยาพิษ ยาซึ่งต้องห้าม - เจ้าของบ้านควรซื้อยาตามใบสั่งของ ประจําตัวหรือดูคลังสต็อกต่อไปตัวเอง ในการเม็ดเดียวจะนับเป็นห้องที่อยู่อาศัย	5	ประเมินมาตรฐานที่ 3 ด้านความ ปลอดภัย (น้ำหนัก 10% ที่ 9-10) ให้คิดคะแนนการมีผู้คนอยู่บ้านรับผิด ชอบความปลอดภัย และปรับปรุงตาม รายละเอียดในวิธีการตัดสินใจ 5 = มีพื้นที่และภูมิทัตตามวิธีการ หักห้ามได 4 = มีพื้นที่และภูมิทัตตามวิธีการ หักห้ามใหญ่ 3 = มีพื้นที่และภูมิทัตตามวิธีการหักห้าม 2 = มีพื้นที่และภูมิทัตตามวิธีการหักห้าม ต่ำลงมาอีก 1 = มีพื้นที่และภูมิทัตตามวิธีการหักห้าม 0 = ไม่มี/ไม่ปฏิบัติ
10	3.2 ภาระดูแล ความปลอดภัย	3.2 ภาระดูแล ความปลอดภัย	- มีภาระแจ้งให้ผู้เช่าบ้านหรือกำกับ รักษาความมั่นคงของทรัพย์ไม่ว่า เพื่อขอความร่วงมือในการดูแลรักษา ความสงบ ความปลอดภัย - มีภาระจัดเตรียมดูแลรักษาความ ปลอดภัยในเชิงทางและทางสีฟัน เช่น ร่องรอย - เมื่อมีเหตุร้ายด้วยสาเหตุใดๆ ก็ตาม ติดต่อผู้อพนิชภานที่รับผิดชอบโดย ตรงๆ	5	วิธีการขออนุญาต 1. สัมภาษณ์ ดูศักดิ์สิทธิ์ ดูสถานที่ 2. สัมภาษณ์ลูกเรียนโดยละเอียด ผู้พำนัชที่ตรวจสอบก่อนท่องเที่ยว

เกณฑ์มาตรฐาน ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
4. บ้านพักไม่มีรีสอร์ฟ ของลูกบ้านและ สามารถใช้ในครัวเรือน	4.1 การต้อนรับแบบ การสร้างความคุ้มคาย	- ฝึกการแนะนำห้องที่บ่าวกับ ลูกบ้านให้รู้ว่าเรื่องความทึบไม่เป็น น้ำเสียง เพื่อจัดภาระเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม เจ้าของบ้านผ่านพ้นกิจกรรมทางกายไป บ้าน เช่น เก็บผักสวนครัวร่วมกัน ทำ กับซึ้งร่วมกัน รับประทานอาหาร ร่วมกัน เป็นต้น	5	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์มาตรฐานที่ 4 ด้านอยาดย์ ไม่มีรีสอร์ฟ (ใช้เวลาตั้งแต่ที่ 11-12) ให้คะแนนจากการจัดตั้งมาตรฐานรายละเอียด ให้บริการด้วยความใส่ใจ ศักดิ์ 5 = มีการปฏิบัติทุกหมวด 4 = มีการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ 3 = มีการปฏิบัติบางส่วน 2 = มีการปฏิบัติลดลงมาก 1 = มีการปฏิบัติโดย 0 = ไม่ปฏิบัติ
	4.2 การสร้างภูมิใจรวม และเปลี่ยนเรียนรู้ใน วิถีชีวิตริมแม่น้ำ	- เผ้าขาวน้ำหน้ามือรวมและเปลี่ยนให้ ข้อมูล อาจเป็นเอกสาร ภาพถ่าย หรือ การพูดคุยในเรื่องที่ยกวันเดียว สังคม และวัฒนธรรมในชุมชนอย่าง เหมาะสม - เผ้าขาวน้ำหน้ามือโดยสารให้ผู้พำนัชฯ เรียนรู้เชิงวัฒนธรรม เช่น นาดู ไกรนา ออกทะเล เที่ยวชมชา หลัก จักสาน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นโอกาส ของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวัฒ	5		วิธีการข้อมูล 1. สอบถามเครือข่าย ฐานข้อมูล 2. สำรวจแหล่งเรียนรู้และท่องเที่ยว ทำหน้าที่เวรพยายาม/นักท่องเที่ยว

เกณฑ์มาตรฐาน ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดและยิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ					เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
				5	4	3	2	1	
5. รายการน้ำพืชฯ	5.1 ฝีรากการันเที่ยว ที่ชัดเจน ล้วน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม น้ำพืชฯ	- มีฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน ล้วน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม เพื่อการกระจุราษยาได้ให้ กิฟฟี่นีน แต่ส่วนบุบบุบหรือแตกหักลดลง กิฟฟี่นีน - มีฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม กิฟฟี่นีน ล้วน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม สอดคล้องกับสถานภาพความเป็นจริงของชน	4						ตามที่มาตรฐานทั่วไประบุไว้ที่พื้นที่ฯ ที่ระบุไว้ในวิธีการวัดและยิน ดังนี้ ดีด 5 = ฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน ล้วน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม น้ำพืชฯ กิฟฟี่นีน ล้วน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม 4 = ฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม กิฟฟี่นีน หุ่น 3 = ฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม 2 = ฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน ฟุ้ง ฟู๊ฟู๊ พลางาม 1 = ฝีรากการันเที่ยวที่ชัดเจน 0 = ไม่มีฝีรากการันเที่ยว
									ฝีรากการันเที่ยว
13	5.2 ซื้อกลับ กิจกรรม ทางสืบเยาะ	- มีซื้อกลับอย่างถูกต้อง ไม่ใช่ติดจัดวาง ไม่ประเมินการท่องเที่ยวที่ลากหลักฯ แต่ต่างกันตามเมืองศรีสัชตร์ สังข์ฯ วัดนนทบุรีเพื่อหันมาของที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมได้ เสียได้	3						1. ทดสอบพื้นที่ฯ 2. ดูจากผู้ขาย/เอกสาร
14	5.3 เจ้าของบ้านปั้น น้ำดูไทยส์ท้องถิ่น	- ภายนอกหรือลักษณะบ้านปั้นน้ำดูไทย เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ที่รับประทาน ล้วนเดลล์ล้ม วัฒนธรรม ตัวเอง สถาบันการเรียน การแสดง ความเชื่อ คำนิยม ภัยนิยมชุมชนแก่น้ำดูไทย - มีการจัดทำสื่อ เช่น สีพิมพ์ ขุ่นไทย ภาพตัวเที่ยวน้ำดูไทย น้ำดูไทย	3						
15									

เกณฑ์มาตรฐาน สำคัญ	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับดูแยก					เกณฑ์การวัดคะแนนวิธีการให้ คะแนน
					5	4	3	2	1	
6. ต้านทานรักษา ภาระของชาติและ สิ่งแวดล้อม	16	6.1 ชุมชนมีแหล่ง ก่อสร้างที่อยู่อาศัยในชุมชน หรือแหล่งท่องเที่ยว ใกล้เคียง	- มีแหล่งตั้งติดความสมใจของ นักท่องเที่ยวซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น เมือง ภูชา หรือแหล่งท่องเที่ยว ที่มีมนต์เสน่ห์สักแห่ง เช่น วัด เจดีย์ เป็นต้น หรือชุมชนท่องเที่ยวใกล้เคียงเป็น ส่วนหนึ่งของแผนกรุงเทพฯ	2						เกณฑ์มาตรฐานที่ 6

ต้านทานรักษาภาระของชาติและสิ่งแวดล้อม (ใช้ผลลัพธ์ที่ 16)
ให้คะแนนแบบท่องเที่ยวตามรายละเอียดในวิธาร์ต/ประเพิ่น ดังนี้
คือ

5 = มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน
ชุมชนหรือในรัศมี 1 กิโลเมตร
4 = มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ห่างไกล
รัศมี 2 กิโลเมตร
3 = มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ห่างไกล
รัศมี 3 กิโลเมตร
2 = มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ห่างไกล
รัศมี 4 กิโลเมตร
1 = มีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ห่างไกล
รัศมี 5 กิโลเมตร ขึ้นไป
0 = ไม่มี/ไม่ปฏิบัติ

วิธีนับวัด

1. ล้วงบด
2. สำรวจแหล่งท่องเที่ยว

เกณฑ์มาตรฐาน ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับดุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
6. ต้านเพลิงไหม้ และรักษาอิฐและ สิ่งเดิมเดิม (หอย)	6.2 กำจัดแล้วรักษา แหล่งท่องเที่ยว	- ชุมชนมีภัย กรณี ที่เพลิงไหม้กระทบกับโครงสร้าง หรือ ให้การซ่อมรักษาชนิดนี้โดยยังคงใช้ เช่น ปรับเปลี่ยนภัท่องที่เย็บที่ผู้คน ของบ้านได้ กำจัดภัยพันธุ์ของอคู ชาบาน เป็นต้น - มีกิจกรรมที่สืบทอดภัยรักษาภัย พื้นที่ อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวใน หลักแหล่งชุมชน เช่น การอนุรักษ์ การจัดต่อชายหาดรักษ์สิ่งแวดล้อม สำหรับเยาวชน เป็นต้น	3	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์มาตรฐานที่ 6 ต้านเพลิงไหม้และรักษาอิฐและ สิ่งเดิมเดิม (ใช้ค่าล้ำตั้งที่ 17-19) ให้คะแนนจาก 0 ถึง 6 รักษาภัย ให้ความต้องการ ไม่เสียไปในเรื่องการ จัดต่อภัยพื้นที่ ต่อไปนี้ ดัง นี้ 1 = มีการดำเนินการตามวิธีการวัด ทั้งหมด 4 = มีการดำเนินการตามวิธีการวัด ส่วนใหญ่ 3 = มีการดำเนินการตามวิธีการวัด บ้าง 2 = มีการดำเนินการตามวิธีการวัด ค่อนข้างน้อย 1 = มีการดำเนินการตามวิธีการวัด น้อย 0 = ไม่มีไม่ปฏิบัติ
18	6.3 แผนงานที่อยู่ มาตราการลดผล ภาวะที่มาจากภายนอก เพื่อยั่งยืนและลดผลกระทบ โลกของมัน	- ยกระดับมาตรฐานที่ดีที่สุด ตามที่ และสู่ภูมิภาคและผ่านงาน มาตรฐาน มากกว่า แต่ก็ต้องดำเนินการ จัดการ และลดผลกระทบ ของมนษย์ ด้วยวิธี เช่น การแยก ขยะ ไม่เผาอย่างเป็นร่อง	2		วิธีการข้อมูล 1. สำรวจและเขียน วิธีการจัดการชัย 2. ติดตามอย่างต่อเนื่อง 3. ศึกษาจากเอกสาร เช่น เอกสาร การประชุม
19	6.4 มีกิจกรรมในการ ลดผลกระทบจากการ ท่องเที่ยว พัฒนาคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติ และ และสิ่งแวดล้อม และ ลดผลกระทบ ภาระต่อ เศรษฐกิจและสังคม	- แผนในการรักษาภัย ภัยที่ดีที่สุดที่สามารถ ร่วมกันได้ - มีกิจกรรมที่ลดภัย ใช้ห้องรักษาภัย อย่างสิ่งแวดล้อม เช่น ใช้จักรยานไฟฟ้า การใช้รถ ใช้เรือพานาคนกราร ใช้ เครื่องยนต์ หรือการใช้ห้องดัด ประทุมที่ดีในครัวเรือน	3		

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับดุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
7. ต้านภัยธรรมชาติ	20	7.1 การติดตั้งหลังคาไว้ซึ่งทนทานและเพื่อป้องกันน้ำฝน	- มีม่านเก้า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนับสนุนแก่นักท่องเที่ยว - ฝีมือร่วมร่วมของศิลปะความรู้สึกงานวัสดุหินทรายที่มีสีสันสวยงามเพื่อท่องเที่ยว - ผู้เชี่ยวชาญและสถาปัตยออกแบบสถาปัตยกรรมศิลปะและภูมิปัญญาที่มีเอกลักษณ์และลักษณะพิเศษ - ผู้แสดงทางภูมิปัญญา แหล่งท่องเที่ยวที่มีความร่วมในภาระงานแห่งเมืองทางเหนือทางริมน้ำ เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา	5	5 4 3 2 1 0	หากพัฒนาต่อฐานที่ 7 ตามที่ระบุไว้ในเกณฑ์ผลิตภัณฑ์ 20-21) ให้คะแนนรายละเอียดในเกณฑ์การวัดประเมิน ดังนี้ ดี 5 = ปฏิเสธคุณลักษณะที่มองเห็น 4 = ปฏิเสธเกือบมากครั้งที่มีนักท่องเที่ยว 3 = ปฏิเสธอยู่ครั้งที่ไม่ก่อให้เสียหาย 2 = ปฏิเสธบางครั้งที่มีนักท่องเที่ยว 1 = ปฏิเสธบางครั้งที่มีนักท่องเที่ยว 0 = ไม่มี/ไม่มีจุด
	21	7.2 การรักษาภาระตัวชี้วัดดูหม่นคงไว้ในเงื่อนไขดูแล	- มีการดำเนินกิจธุรกิจปกติ เช่น การติดตามการพัฒนาภูมิภาค การห่วงโซ่อุปทาน เป็นต้น ไม่ว่าจะเป็นหนือตัดทำใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว	5	5 4 3 2 1 0	1. สันนิษ 2. ดูตามด้วย 3. สมมติฐานที่สามารถแสดงให้รับรู้

เกณฑ์มาตรฐาน สำหรับ ที่พัก	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดและเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การวัดและเมินเกี่ยวกับการให้ บริการ
8. ต้านภาระร่าง คุณภาพและมีสุขภาพ ของผู้พักอาศัย	22	8.1 ผลิตภัณฑ์จาก ธรรมชาติเพื่อเป็นของที่ ระลึก ของฝากหรือ จัดแต่งบ้านของเหล่า	- มีผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์จาก ห้องนอนสามารถนำมาราจานายได้ น้ำหนักของพืชไว้ตัว ห้องเป็นห้องนอนรีสอร์ฟ สีงามประดิษฐ์ เสื้อผ้า สิ่งของ ของใช้ในห้อง โดยใช้ห้องสุขาและห้องน้ำที่ถูกออกแบบให้เข้ากัน กับห้องนอนและห้องน้ำที่ถูกออกแบบให้เข้ากัน	2	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์มาตรฐานที่ 8 ต้านภาระร่าง คุณภาพและมีสุขภาพ (ครุภัณฑ์ที่ 22-23) “โครงสร้างของห้องพัก ให้คงอยู่ได้ตามกำหนดเวลาที่ต้องการ” หรือ “โครงสร้างของห้องพักที่ต้องการให้คงอยู่ได้ ตามกำหนดเวลาที่ต้องการ” 5 = จำนวนมากกว่า 3 รายการที่มี คุณภาพดี 4 = จำนวนมากกว่า 2 รายการที่มี คุณภาพดี 3 = จำนวนมากกว่า 1 รายการที่มี คุณภาพดี 2 = ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่มี คุณภาพอยู่ได้ 1 = ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ไม่มี คุณภาพดี 0 = ไม่มี/ไม่ปฏิบัติ
	23	8.2 ผลิตภัณฑ์สำรับ คุณค่าและสุขภาพที่เป็น ยกลักษณะของห้องนอน	- มีภาระน้ำเบ็ดความร้อน/ภาระน้ำเย็น ท่องถึงผู้มาจัดเก็บรวมกับเครื่องรีดผ้า เพื่อให้ห้องน้ำห้องนอนเกิดความสะอาดและ ไม่ห้องเดินห้องนอน พื้นห้องน้ำห้องนอน สามารถจัดทำเป็นเก็บรวมภาระของ เสียงได้ ซึ่ง การสอนให้ห้อง การล้างสาร การสอนการทำอาหาร การล้างห้องน้ำห้องนอน	3		เกณฑ์มาตรฐานที่ 1 1. ล้างน้ำห้องน้ำห้องนอน 2. ห้องล้างห้องน้ำห้องนอน

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับดุณภาพ	แหล่งท่องเที่ยวตามแบบ/วิธีการให้คะแนน
9. การบริหารของกลุ่มบ้านเรือน	24	9.1 การรวมกลุ่มของชาวบ้าน	- การบริหารจัดการต้องเป็นไปตามสิ่งที่ได้กำหนดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถสื่อสารและชุมชน ต้องมีความเข้มแข็ง สามารถเข้าใจ แนวคิด หลักการ วัฒนธรรมสืบทอดการอยู่อาศัยอย่างยั่งยืน	4		เกณฑ์มาตรฐานที่ 9 ต้านการซัจจ์การ (ใช้ตัวตั้งที่ 24-29) ให้คุณภาพน้ำดื่มจัดการตามมาตรฐานสากล อยู่ในเกณฑ์การจัดการดี/ประดี เมื่อ ดูแลดีอยู่ในเกณฑ์การดี/ประดี เมื่อ ดูแลดี
	25	9.2 ศูนย์การรวมกิจกรรมบ้านเรือน	- มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารงาน ได้แก่ ประธาน รองประธาน เหรียญบิ๊บ และกรรมการผู้แทนต่างๆ ตามความเหมาะสม ข้อมูลจะถูกกฎหมาย - ศูนย์การรวมกิจกรรมบ้านเรือน ต้องมีความเข้มแข็ง ความเข้าใจในบ้านเรือน หลักการ ชุมชน วิถีทางานของบ้านเรือน ตามแนวทางที่แต่ละคนได้รับ ความหมาย	4		5 = มีการปฏิบัติตามทุกประการ 4 = มีการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ 3 = มีการปฏิบัติบางอย่าง 2 = มีการปฏิบัติบ่อน้อย 1 = มีการปฏิบัติบ่อย 0 = ไม่มี/ไม่มีผล

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการตั้งประเด็น	น้ำหนัก	ระดับดุณภาพ	แหล่งท่องเที่ยวตามมาตรฐานที่ 9 ต้านภัยธรรมชาติ/ภัยทางเศรษฐกิจ
9. การบริหารของกลุ่มบ้านเรือนชุมชน (ต่อ)	26	93 บ้าน ตั้งค้า ภารกิจงานชุมชนและการท่องเที่ยว	- มีภารกิจงานท่องเที่ยว วาระการทำางาน การทำงานร่วมกันขององค์ประกอบเชิงร่วมมือ เช่น การจัดตั้งระบบอย่างต่อเนื่อง ก่อจดจำรับผู้นักท่องเที่ยว และพัฒนาขั้นตอนท่องเที่ยวหรือตั้งประชุมประเมินต่อไป - มีการจัดสรรงบประมาณรายได้ซึ่งส่วนมากถูกหักของชุมชนเพื่อสนับสนุนและปรับเปลี่ยนชุมชนให้ดียิ่ง ⁵ - มีแนวทางในการดำเนินงานของตนเองและกระบวนการทางหลักในแต่ละชุมชนที่ไม่ใช่การรวมตัวตามหลักเกณฑ์ที่อ่อนน้อม ■ มีหลักเกณฑ์การป้องกันและเฝ้าระวังภัยธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ⁶ ■ มีการกำหนดศูนย์ติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ⁷ ■ มีภารกิจงานที่ติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ⁸ ■ มีภารกิจงานที่ติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ⁹ ■ มีภารกิจงานที่ติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ¹⁰ ■ มีภารกิจงานที่ติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ¹¹ ■ มีแนวโน้มที่จะติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ¹² - มีแนวโน้มที่จะติดตามสถานการณ์ในกรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่อง ¹³ การตั้งต่อเนื่องร่วมกัน การให้ข้อมูล การตั้งต่อเนื่องกิจกรรม การติดตามความน่าสนใจ การตั้งต่อเนื่อง ¹⁴ การติดตามและประเมินผลต่อเนื่อง ¹⁵	3	5 4 3 2 1 0	หากต้องมาตรฐานที่ 9 ต้านภัยธรรมชาติ/ภัยทางเศรษฐกิจแล้ว (ใช้ตัวเลขอ้างอิง 24-29) ให้คุณแนะนำการจัดการต่อมา runway ลงเบรคในวิธีการตั้งต่อเนื่อง ต่อไป ดังนี้ 5 = มีภารกิจงานที่ตั้งต่อเนื่อง 4 = มีภารกิจงานที่ตั้งต่อเนื่องในที่สุด 3 = มีภารกิจงานที่ตั้งต่อไป 2 = มีภารกิจงานที่ตั้งต่อเนื่องไม่โดย 1 = มีภารกิจงานที่ตั้งต่ออยู่ 0 = ไม่มีภารกิจงานที่

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัดประเมิน	น้ำหนัก	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
9. การบริหารของกลุ่มบ้านเรือน (ๆ)	27	9.4 มีการจ่ายเบปรับ-ยศอย่างเป็นรูปธรรม	- มีแนวปฏิบัติใหม่เรียนการให้บริการ เช่น บ้าน รถ เครื่องมือคุณภาพ เป็นต้น - มีระบบการคิดว่าด้วยสิ่งที่เปลี่ยนแปลง - มีการจัดสรรวิธีได้เข้ากองทุนหมุน	4	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์มาตรฐานที่ 9 ตามการจัดการ (ใช้ต่อถ้าตัวที่ 24-29) ให้คะแนนจากการพัฒนาระบบโดย ให้บริการด้วยความใส่ใจ ด้วยความตั้งใจ คือ 5 = มีการบริการด้วยความใส่ใจ 4 = มีการบริการดีที่สุดในที่นี่ 3 = มีการบริการทั่วไป
	28	9.5 ระบบการยอมรับและเปลี่ยนแปลงและการดำเนินงาน	- มีระบบการยอมรับและเปลี่ยนแปลงในการเตรียมการและให้บริการแก่พื้นที่อย่างทั่วถ้วน - มีการร่วมกันลงทุนในส่วนที่ขาดหายใจ	2	2	2 = มีการบริการดีที่สุดในที่นี่ 1 = มีการบริการดี 0 = ไม่มีไม่ได้
	29	9.6 รายละเอียดของตัวบอร์ดและบุคลากร	- มีการระบุตัวบอร์ดและบุคลากร บริการต่างๆ ที่ต้องมีผลลัพธ์ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน	3	5 4 3 2 1 0	เกณฑ์การให้คะแนน 1. สังฆtat 2. สังฆานุกรรมมาเรียนเติบโต เช่น การเปิดรับสมัคร การอนุมัติเรียน ผู้ที่สนใจ 3. ศึกษาเล่าสอนรายละเอียด กฎหมาย เอกสารการจดจด ไว้เพื่อประโยชน์ทางการค้า ค่าตอบแทน ค่าเช่า พื้นที่สาธารณะ ซึ่งอาจ จะติดปัญหาหรือต้องในลักษณะ เหมจ้าย เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	วิธีการวัด/ประเมิน	น้ำหนัก	ระดับดุณภาพ	เกณฑ์การให้คะแนน/วิธีการให้คะแนน
10. ต้านภัยรisco สิ่งพื้นบ้าน	30	10.1 เอกสาร เสื่อสิ่ง พิมพ์ประชาสัมพันธ์ การองค์เพื่ยรักษาระบบนิเวศ	- มีตู้เสื้อ แห่งพื้นบ้านที่กราดปูรังสรรค์ของกลุ่มเช่น ห้องที่ยว ร้านและสถานที่ติดต่อ	3		เกณฑ์มาตรฐานที่ 10 ต้านภัยรisco ประชาสัมพันธ์ (ใช้ตัวอักษรตัวที่ 30-31) ให้คะแนนตามลักษณะด้านๆตามที่ระบุ เอกสารเป็นภาษาตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในวิธีการตัด/ประเมิน ตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ = มีเอกสารแล้วข้อมูลการเผยแพร่คร่าวๆ
						4 = มีเอกสารและข้อมูลการเผยแพร่ส่วนใหญ่ เพียง 2 = มีเอกสารและข้อมูลการเผยแพร่ครึ่นชั่นน้อย 1 = มีเอกสารและข้อมูลการเผยแพร่น้อย 0 = ไม่มี/ไม่มีติด วิธีการข้อมูล 1. จากการสำรวจ 2. สอบถามการเผยแพร่
31	10.2 ฝึกอบรมและประเมินค่าคุณภาพ	- มีผู้นำทามาย แผนงาน การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน	2			

แบบรายงานผลการประเมินคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์

1. ชื่อโฮมสเตย์.....

2. สถานที่ตั้ง เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
ตำบล..... อำเภอ.....
จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

3. การติดต่อ

ผู้นำกลุ่มชื่อ.....	โทรศัพท์มือถือ.....
ผู้ประสานงานชื่อ.....	โทรศัพท์มือถือ.....
ผู้ประสานงานชื่อ.....	โทรศัพท์มือถือ.....
ผู้ประสานงานชื่อ.....	โทรศัพท์มือถือ.....

4. สมาชิกในกลุ่ม

หลังที่ 1	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 2	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 3	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 4	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 5	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 6	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 7	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 8	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 9	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....
หลังที่ 10	เลขที่.....ชื่อเจ้าของบ้าน.....

5. วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน.....

6. สรุปผลการประเมิน

เกณฑ์มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	ผลการประเมินของคณะกรรมการ (คนที่)									ค่าเฉลี่ย น้ำหนัก	เกณฑ์ น้ำหนัก (%)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9		
1) ด้านที่พัก										2	
1.1											
1.2										3	
1.3										3	
1.4										2	
	รวม									10	$\bar{x}1 =$
2) ด้านอาหาร										2	
2.1											
2.2										3	
2.3										3	
2.4										2	
	รวม									10	$\bar{x}2 =$
3) ด้านความปลอดภัย										5	
3.1											
3.2										5	
	รวม									10	$\bar{x}3 =$
4) ด้านอธิบายไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิกในครัวเรือน										5	
4.1											
4.2										5	
	รวม									10	$\bar{x}4 =$
5) ด้านรายการนำเที่ยว										4	
5.1											
5.2										3	
5.3										3	
	รวม									10	$\bar{x}5 =$

เกณฑ์มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	ผลการประเมินของคณะกรรมการ (คนที่)									ค่าเฉลี่ย	เกณฑ์ น้ำหนัก	ค่าเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก (%)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9			
6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม										2		
6.1											3	
6.2											2	
6.3											3	
6.4												
	รวม									10	$\bar{x}6 =$	
7) ด้านวัฒนธรรม										5		
7.1											5	
7.2												
	รวม									10	$\bar{x}7 =$	
8) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์										2		
8.1											2	
8.2												
	รวม									5	$\bar{x}8 =$	
9) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์										4		
9.1											4	
9.2												
9.3											3	
9.4											4	
9.5											2	
9.6											3	
	รวม									20	$\bar{x}9 =$	
10) ด้านประชาสัมพันธ์										3		
10.1											2	
10.2												
	รวม									5	$\bar{x}10 =$	
	รวม									100	$\bar{x} =$	

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

ช่วงคะแนน	ระดับความสำคัญ	ความหมายของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
90.00-100.00	มากที่สุด	โไฮมสเตย์มีระดับดีมาก
80.00-89.99	มาก	โไฮมสเตย์มีระดับดี
70.00-79.99	ปานกลาง	โไฮมสเตย์มีระดับดีปานกลาง
< 70	น้อย	โไฮมสเตย์มีระดับที่ต้องปรับปรุง

7. คะแนนที่ได้รับค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก.....
 แปลความหมายอยู่ในระดับ.....

8. สรุปข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

.....

คณะกรรมการมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจังหวัด.....ขอรับรองผล
การตรวจประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ประจำปี ของโฮมสเตย์.....
.....จังหวัด.....

ลงชื่อ.....ประวานกรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ภาคผนวก ๖

- ประกาศกรมการท่องเที่ยว

**ประกาศกรมการท่องเที่ยว
เรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยวมาตรฐานโอมสเตด์ไทย พ.ศ. 2554**

เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับการปรับปรุงชื่อหน่วยงาน ตามพระราชบัญญัติกาเบลี่ยนชื่อ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นกรมการท่องเที่ยว พ.ศ. 2553 และการปรับปรุงภารกิจของกรมการท่องเที่ยวตามกฎหมายที่ตราไว้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติราชบัญญชี ว่าด้วยการบริการท่องเที่ยว พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2553 ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของกรมการท่องเที่ยว สอดคล้องกับบทบาท ภารกิจ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านบริการท่องเที่ยว การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท ให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาเครือข่ายเพื่อนำไปสู่การท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และลิ้งแวดล้อม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 อธิบดีกรมการท่องเที่ยว ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ จึงออกประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโอมสเตด์ไทย พ.ศ. 2554 ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยวมาตรฐานโอมสเตด์ไทย พ.ศ. 2554”

ข้อ 2 ประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโอมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก ประกาศสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว เรื่อง กำหนด มาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโอมสเตย์ไทย พ.ศ. 2551

หมวด 1 บทนิยาม

ข้อ 4 บทนิยามในประกาศนี้

“โอมสเตย์ไทย” หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวจะต้องพักรวมกับเจ้าของบ้าน ชายคาเดียวกัน โดยมีห้องพักหรือพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือสามารถนำมารืดเปลงให้นักท่องเที่ยวพักได้ชั่วคราว ซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 4 ห้อง มีผู้พักรวมกันไม่เกิน 20 คน โดยมีค่าตอบแทน และจัดบริการลิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร อันมีลักษณะเป็นการประกอบกิจการเพื่อหารายได้เสริม ซึ่งเป็นไปตาม บทนิยามคำว่า “โรงแรม” แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 และได้ขึ้นทะเบียน กับกรมการท่องเที่ยว ตามหลักเกณฑ์ที่กรมการท่องเที่ยว กำหนด

“มาตรฐานโอมสเตย์ไทย” หมายถึง โอมสเตย์ที่จัดบริการอยู่ในระดับมาตรฐาน 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่พัก อาหาร ความปลอดภัย อธิบายด้วยตัวเองเจ้าบ้าน และสมาชิก รายการนำเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริหารของกลุ่มโอมสเตย์ และการประชาสัมพันธ์ ตามประกาศฉบับนี้

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการมาตรฐานโอมสเตย์ไทย

หมวด 2 มาตรฐานและตัวชี้วัด

ข้อ 5 ดังนี้ชี้วัดมาตรฐานโอมสเตย์ไทย กำหนดให้มีดังนี้ชี้วัดมาตรฐาน โอมสเตย์ไทย 10 ด้าน 31 ดัชนีชี้วัด

มาตรฐานที่ 1 ด้านที่พัก

- 1.1 ลักษณะบ้านพักที่เป็นสัดส่วน
- 1.2 ที่พัก ที่นอนสะอาด และสบาย
- 1.3 มีห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมีดูดซับ
- 1.4 มีมุ่งพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน

มาตรฐานที่ 2 ด้านอาหาร

- 2.1 ชนิดของอาหาร และวัตถุติดบาร์บีคิวที่ใช้ประกอบอาหาร
- 2.2 มีน้ำดื่มที่สะอาด
- 2.3 ภาชนะที่บรรจุอาหารที่สะอาด
- 2.4 ห้องครัว และอุปกรณ์ที่ใช้ในครัวที่ถูกสุขาภิบาล

มาตรฐานที่ 3 ด้านความปลอดภัย

- 3.1 มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเมืองต้น
- 3.2 มีการจัดเร渭รยาดูแลความปลอดภัย

มาตรฐานที่ 4 ด้านอัญญาตี้ไมตรีของเจ้าบ้านและสมาชิก

- 4.1 การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย
- 4.2 การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ในวิถีของชุมชน

มาตรฐานที่ 5 ด้านรายการนำเที่ยว

- 5.1 มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนชี้ช่องผ่านการยอมรับจากชุมชน
- 5.2 ข้อมูลกิจกรรมการท่องเที่ยว
- 5.3 เจ้าของบ้านเป็นมัคคุเทศก์ท่องถิ่น หรือประสานงานให้มัคคุเทศก์

ห้องถิ่นนำเที่ยว

มาตรฐานที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและลิ้งแวดล้อม

- 6.1 มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือบริเวณใกล้เคียง
- 6.2 มีการดูแลแหล่งท่องเที่ยว
- 6.3 มีแผนงาน หรือมาตรการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว และลดสภาวะโลกร้อน
- 6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลิ้งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน

มาตรฐานที่ 7 ด้านวัฒนธรรม

7.1 การดำเนินรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

7.2 การรักษาไว้ซึ่งชุมชน คงไว้เป็นกิจวัตรปกติ

มาตรฐานที่ 8 ด้านการสร้างคุณค่า และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน

8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึก ของฝาก หรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

8.2 มีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

มาตรฐานที่ 9 ด้านการบริหารของกลุ่มโขมสเตย์

9.1 มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน

9.2 มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มโขมสเตย์

9.3 กฎ กฎ กติกา การทำงานของคณะกรรมการ

9.4 มีการกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

9.5 ระบบการจองล่วงหน้า ลงทะเบียน และชำระเงินล่วงหน้า

9.6 รายละเอียดค่าธรรมเนียมและบริการต่าง ๆ ที่ชัดเจน และเป็น

ปัจจุบัน

มาตรฐานที่ 10 ด้านการประชาสัมพันธ์

10.1 มีเอกสาร ลิ้งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน

10.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

หมวด 3

วิธีการและเกณฑ์การประเมินมาตรฐานโขมสเตย์ไทย

ข้อ 6 การยืนขอขึ้นทะเบียนและการตรวจสอบเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่กรรมการท่องเที่ยวกำหนด

ข้อ 7 การวัดเกณฑ์มาตรฐานโขมสเตย์ไทย ให้ใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยแบบค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) หรือค่าร้อยละ โขมสเตย์ที่ได้มาตรฐานโขมสเตย์ไทยจะต้องมีระดับค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) เฉลี่ยรวมของทุกค่าทั้ง 10 มาตรฐาน จะต้องมีระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.50 จากค่าจำนวนเต็ม 5 หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 จากค่าจำนวนเต็ม 100

ข้อ 8 การตรวจประเมินมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ให้เป็นไปตามหลักการและวิธีการประเมินตามที่กำหนดในประกาศกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโอมสเตย์ไทย

ข้อ 9 โอมสเตย์ไทยที่ได้รับมาตรฐานจะถูกประเมินเมื่อครบอายุการรับรองมาตรฐาน 3 ปี และยืนขอรับรองมาตรฐานใหม่

การประเมิน หากมีระดับคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานจะถูกถอนการรับรองมาตรฐานพร้อมทั้งต้องส่งคืนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย และหนังสือรับรองต่อกรมการท่องเที่ยว

หมวด 4

ตราสัญลักษณ์

ข้อ 10 โอมสเตย์ไทยที่ผ่านการประเมินแล้วได้มาตรฐาน จะได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย พร้อมหนังสือรับรองซึ่งแสดงความเป็นมาตรฐานตามที่กำหนดในระเบียบกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย โดยผู้ได้รับมาตรฐานโอมสเตย์ไทยมีลิขิใช้ตราสัญลักษณ์มาตรฐานโอมสเตย์ไทย

หมวด 5

การพิจารณาเรื่องร้องเรียน และอุทธรณ์

ข้อ 11 เมื่อผู้ใช้บริการ ได้รับความเสียหายจากการกระทำของโอมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ผู้ใช้บริการสามารถร้องเรียนโดยจัดทำเป็นหนังสือร้องเรียน ขอให้ถอดถอนความเป็นมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ต่ออธิบดีกรมการท่องเที่ยวได้

ข้อ 12 เมื่ออธิบดีกรมการท่องเที่ยว ได้รับหนังสือร้องเรียนจากผู้ใช้บริการตามข้อ 11 ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยว แต่งตั้งคณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริงขึ้น โดยให้คณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริง ดำเนินการลีบสวนข้อเท็จจริงภายในสามสิบวัน และรายงานผลการลีบสวนข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการโดยเร็ว

ข้อ 13 คณะกรรมการ ร่วมกันพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริงเสนอ ผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กรรมการท่องเที่ยว จะแจ้งให้ผู้ใช้บริการ (ผู้ร้องเรียน) และโอมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ซึ่งถูกร้องเรียนได้รับทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้มีผลการพิจารณา

ข้อ 14 หากผู้ใช้บริการ (ผู้ร้องเรียน) หรือ โอมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทยซึ่งถูกร้องเรียน ไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ผลการพิจารณาของคณะกรรมการได้ โดยจัดทำเป็นหนังสืออุทธรณ์ต่อ อธิบดีกรรมการท่องเที่ยวภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา

ข้อ 15 เมื่ออธิบดีกรรมการท่องเที่ยว ได้รับหนังสืออุทธรณ์จากผู้ใช้บริการ (ผู้ร้องเรียน) หรือ โอมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทยซึ่งถูกร้องเรียนแล้วแต่กรณี แจ้งเหตุไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้อธิบดีกรรมการท่องเที่ยว แต่งตั้งคณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริงขึ้น (ชุดใหม่) โดยให้คณะกรรมการลีบสวน ข้อเท็จจริง ดำเนินการลีบสวนข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันและรายงานผลการลีบสวน ข้อเท็จจริง ต่อคณะกรรมการโดยเร็ว

ข้อ 16 คณะกรรมการ ร่วมกันพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่คณะกรรมการลีบสวนข้อเท็จจริง (ชุดใหม่) เสนอผลการพิจารณาของคณะกรรมการ กรรมการท่องเที่ยว จะแจ้งให้ผู้ใช้บริการ (ผู้ร้องเรียน) และโอมสเตย์ที่ได้รับรองมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ซึ่งถูกร้องเรียนได้วันทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้มีผลการพิจารณา ผลการพิจารณาของคณะกรรมการให้ถือเอาเลียงข้างมากและให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2554

สุพล ศรีพันธุ์

(นายสุพล ศรีพันธุ์)

อธิบดีกรรมการท่องเที่ยว

**ประกาศกรมการท่องเที่ยว
ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย
พ.ศ. 2554**

ด้วย กรมการท่องเที่ยวได้กำหนดให้มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 เพื่อออกให้แก่โภมสเตย์ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานตามที่กรมการท่องเที่ยวได้กำหนดไว้ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการใช้เครื่องหมายดังนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม อธิบดีกรมการท่องเที่ยว ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ จึงออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมการท่องเที่ยวว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2551

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 4 ในประกาศนี้

“เครื่องหมายรับรอง” หมายถึง เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโภมสเตย์ไทย ที่มีรูปแบบตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการมาตรฐานโภมสเตย์ไทย ตามประกาศ กรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554

“ผู้ประกอบการ” หมายถึง ผู้ประกอบการโภมสเตย์

ข้อ 5 คุณลักษณะของเครื่องหมายรับรองเป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะหลังคาทรงไทยลายกลอน ที่อยู่บนตัวอักษร Homestay Standard Thailand โดยมีความหมายดังนี้

หลังคาทรงไทยลายกลอน มีสีน้ำตาล ใช้เป็นลัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงโอมสเตย์ที่อยู่ในชนบทของไทย

ตัวอักษร Homestay มีลักษณะเดียวกัน หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบโอมสเตย์ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะพักรวมกับเจ้าของบ้านในบ้านหลังเดียวกัน

ตัวอักษร Standard Thailand มีลักษณะเดียวกัน หมายถึง คำเพื่อใช้ยืนยันว่า เป็นโอมสเตย์ที่ได้รับมาตรฐานของประเทศไทย

ข้อ 6 กรรมการท่องเที่ยวอนุญาตให้ผู้ประกอบการนำเครื่องหมายรับรองไปใช้ เฉพาะโอมสเตย์ที่ระบุในคำขออนุญาตเท่านั้น จะโอนสิทธิ์ไปให้บุคคลอื่น หรือนำไปใช้ กับโอมสเตย์อื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในคำขออนุญาตไม่ได้

ข้อ 7 เงื่อนไขและลิขสิทธิ์ในการใช้เครื่องหมายรับรอง

7.1 การขออนุญาตใช้เครื่องหมายรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกำหนด

7.2 ผู้ประกอบการจะต้องติดตั้งเครื่องหมายรับรอง ณ สถานที่ ที่ได้รับรองมาตรฐานในจุดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนที่ด้านหน้าของตัวบ้าน

7.3 การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองมีอายุ 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้ รับอนุญาต เมื่อครบกำหนดหากผู้ประกอบการมีความประสงค์จะใช้เครื่องหมายต่อ ผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ 8 กรรมการท่องเที่ยวขอสงวนสิทธิในการดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในกรณีต่อไปนี้

- 8.1 ผู้ประกอบการใช้เครื่องหมายรับรองโดยไม่ถูกวัตถุประสงค์
- 8.2 การนำเครื่องหมายรับรองไปใช้โดยไม่ถูกวัตถุประสงค์
- 8.3 การทำปลอม เลียนแบบ หรือ ทำด้วยประการใด ๆ ให้มีรูปร่าง รูปแบบ หรือคุณลักษณะคล้ายเครื่องหมายรับรอง

ข้อ 9 เครื่องหมายรับรอง เป็นกรรมสิทธิ์ของกรรมการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการไม่มีกรรมสิทธิ์ในเครื่องหมายรับรอง ไม่ว่ากรณีใด ๆ

ประกาศ ณ วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

นายสุพล ศรีพันธุ์

(นายสุพล ศรีพันธุ์)
อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

มาตรฐานบ้านเดย์ไก (Thailand Homestay Standard)

**ประกาศกรมการท่องเที่ยว
ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย
พ.ศ. 2554**

โดยที่ กรมการท่องเที่ยวฯ ได้ออกประกาศ เรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2554 ซึ่งมีคุณลักษณะ ตามดังนี้ขึ้นชื่อมาตรฐาน 10 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่พัก อาหาร ความปลอดภัย อัธยาศัย ไม่ตรึงของเจ้าบ้านและสมาชิก รายการนำเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม การสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริหารของกลุ่ม โไฮมสเตย์ และการประชาสัมพันธ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบด้วยประกาศกรมการท่องเที่ยวฯ เรื่อง กำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยว มาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554 อธิบดีกรม การท่องเที่ยว ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ จึงออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมการท่องเที่ยวฯ ว่าด้วยการประเมิน มาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวฯ ว่าด้วยการประเมิน มาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2551

ข้อ 4 การประเมิน มาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย หมายถึง กระบวนการและวิธี การตรวจสอบและประเมิน มาตรฐานการจัดบริการต่างๆ ของโไฮมสเตย์

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการมาตรฐานโภมสเตย์ไทย ตามประกาศ กรรมการท่องเที่ยว ว่าด้วยการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย พ.ศ. 2554

ข้อ 5 ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานโภมสเตย์ไทยคณะหนึ่ง ประกอบด้วย บุคคลทั้งภาครัฐ และเอกชน มีจำนวนไม่เกิน 25 คน ตามที่อธิบดีกรมการท่องเที่ยว แต่งตั้ง

ข้อ 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิบดีกรมการท่องเที่ยวกำหนด

ข้อ 7 ให้มีคณะกรรมการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทยระดับจังหวัดคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่เกิน 9 คน ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง

ข้อ 8 ให้คณะกรรมการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทยระดับจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนด

ข้อ 9 หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน แบบประเมิน ในสมัครขอรับการประเมิน และแบบรายงานการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย ให้เป็นไปตามรายละเอียดแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ 10 ให้อธิบดีกรมการท่องเที่ยว รักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2554

(นายสุพล ศรีพันธุ์)
อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

ภาคผนวก ค

แบบฟอร์มรายละเอียดในการขอรับการประเมินมาตรฐานโภมสเตย์ไทย

ใบสมัครเพื่อขอรับการประเมินโฮมสเตย์

วันที่เดือน พ.ศ.

เรียน ประธานคณะกรรมการตรวจประเมินโฮมสเตย์

ด้วย ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)..... ประธานกลุ่มโฮมสเตย์
 (ระบุชื่อโฮมสเตย์).....
 ที่อยู่..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

รูปแบบการจัดการ กลุ่ม ชมรม สหกรณ์
 ส่วนบุคคล อื่นๆ (โปรดระบุ).....

จำนวนหลังคาเรือนของโฮมสเตย์ที่ต้องการรับการตรวจประเมินจำนวน
 หลัง ดังรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายใบสมัครนี้

มีความประสงค์จะขอรับการประเมินเพื่อจัดระดับคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์
 ประเภท (กลุ่ม/สหกรณ์/ชมรม/บุคคล)..... และยินดีที่จะให้คณะ
 กรรมการตรวจประเมินได้ทันที

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ลงชื่อ

(.....)

ประธานกลุ่มโฮมสเตย์

โครงสร้างคณะกรรมการโฮมสเตย์

ชื่อโฮมสเตย์.....

ที่อยู่..... โทรศัพท์.....

1) คณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วย

1.
2.
3.
4.
5.

2) คณะกรรมการบริหาร

1. ประธาน.....
2. รองประธาน.....
3. กรรมการฝ่ายการตลาด.....
4. กรรมการฝ่ายบ้านพัก.....
5. กรรมการฝ่ายเหตุวัณฑุก.....
6. กรรมการฝ่ายทะเบียน.....
7. กรรมการฝ่ายเลขานุการ.....
8. กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์/ประสานงาน.....
9. กรรมการฝ่ายกิจกรรม.....
10. อื่นๆ (เพิ่มเติม).....

3) สมาชิกโฮมสเตย์ (อาจจะไม่มีบ้านเป็นโฮมสเตย์ก็ได้ แต่ทำกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง)

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

**สำเนาทะเบียนบ้านของสมาชิกประกอบแนวทা�ี่ยวในสมัคร
เพื่อขอรับการประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย**

1. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
2. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
3. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
4. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
5. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
6. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
7. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
8. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
9. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....
10. บ้านเลขที่.....ชื่อ/นามสกุลเจ้าของบ้าน.....

ข้อมูลรายละเอียดบ้านแต่ละหลังของสมาชิกโฮมสเตย์

- 1) ชื่อเจ้าของบ้าน.....
เลขที่บ้าน (กรุณาแนบสำเนาทะเบียนบ้าน).....
- 2) ภาพตัวบ้าน/ห้องนอนหรือพื้นที่ที่จะรับแขก/ห้องน้ำ/ห้องครัว/สปา/แพลล์มบาร์/เวณบ้าน
(อย่างน้อยประเททล 1 ภาพ)
- 3) ภาพกิจกรรมของโฮมสเตย์ หรือแหล่งท่องเที่ยวที่จะพาลูกท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรม
(อย่างน้อย 3-5 ภาพ)

แบบสำรวจข้อมูลโฮมสเตย์ในประเทศไทย

- 1) ชื่อโฮมสเตย์.....
- 2) ประวัติความเป็นมา (โดยละเอียด ถ้ามีเอกสารให้แนบมาด้วย)
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
- 3) สถานที่ตั้ง เลขที่ หมู่บ้าน ตำบล
อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์
- 4) การติดต่อ โทรศัพท์ โทรสาร
E-mail Website
ชื่อบุคคลที่ติดต่อได้ โทรศัพท์
- 5) รูปแบบการบริหารจัดการ (เป็นชุมชน/กลุ่ม/สหกรณ์/อื่นๆ)
- 6) จำนวนผู้ประกอบการหรือบ้านที่เป็นสมาชิก คน แห่งค่าเรือน

7) ลักษณะกิจกรรม

7.1 กิจกรรมในชุมชนหรือที่ชุมชนจัดขึ้นให้นักท่องเที่ยวเลือก (ระบุทุกรายการอย่างละเอียด)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

7.2 กิจกรรมนำเที่ยวบริเวณใกล้เคียงที่พัก เช่น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและโบราณสถาน เป็นต้น (ระบุให้ครบถ้วนทุกรายการ)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

8) ข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยว (ระบุลิสต์ที่นักท่องเที่ยวทำได้และไม่ควรทำในระหว่างที่พักที่บ้านพักตามที่ชุมชนกำหนด)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

9) กลุ่มเป้าหมายที่พัก (ระบุว่า拿ักท่องเที่ยวไทยหรือต่างประเทศ หรือทั้งสองกลุ่ม ตลอดจนกลุ่มอื่นๆ เช่น การศึกษาดูงาน เป็นต้น)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

10) รายการค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

11) ภาพประกอบเพื่อประชาสัมพันธ์ในทำเนียบโฮมสเตย์ เป็นภาพบ้านหรือลิ้งแวดล้อม/ทิวทัศน์ที่เป็นจุดเด่นจำนวน 1-3 รูปแบบ (เป็นภาพถ่ายโดยการถ่ายหรือภาพถ่ายจากกล้องดิจิตอลที่บันทึกลงในแฟ้มดิจิทัล)

12) เอกสารแนบท้าย เช่น แผ่นพับ แผนที่ เป็นต้น

ลงชื่อ..... ผู้ให้ข้อมูล
(.....)
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

แผนที่แสดงที่ตั้งของโฮมสเตย์.....

(จากตัวจังหวัดถึงที่ตั้งของโฮมสเตย์พร้อมทั้งรายละเอียดจุดที่ตั้งลำคัญที่สามารถลังเกตได้)

แบบรวมรวมข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้

ชื่อโฮมสเตย์.....
 ที่อยู่.....
 ชื่อผู้ประสานงาน.....
 โทรศัพท์.....
 ประจำปี.....(2 ปีล่าสุด)

เดือน	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)		รายได้จากการท่องเที่ยว (บาท)		รวม	
	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (บาท)
มกราคม						
กุมภาพันธ์						
มีนาคม						
เมษายน						
พฤษภาคม						
มิถุนายน						
กรกฎาคม						
สิงหาคม						
กันยายน						
ตุลาคม						
พฤษศิกายน						
ธันวาคม						
รวม						

ຄຄະຜູ້ຈັດທຳ

ທີ່ປຶກຂາ

ອົບດີກຣມກາຮົກທ່ອງເຖິວ

ຄຄະຜູ້ຈັດທຳແລະເຮືອນເຮືອງ

ນາງສາວັດນາວລັຍ ຂັນຕີຈັນຖາໄຊຍ

ນາງອຸ້ນໜີ ສັງໝົງທອງ

ນາງໝລດາ ກາລາເອລ

ນາຍພິລິທີ່ ສດວິລັຍ

ນາງສາວເມີກາ ຈັນຖາໄຊຍ

ຜູ້ເຫື່ອວ່າງຈຸນເພາະດ້ານພັດນາກາຮົກທ່ອງເຖິວ

ນັກພັດນາກາຮົກທ່ອງເຖິວຈຳນາງງານ

ນັກພັດນາກາຮົກທ່ອງເຖິວຈຳນາງງານ

ນັກພັດນາກາຮົກທ່ອງເຖິວ

ລູກຈ້າງເໜາບວິກາຮ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [5812-039]
โทร. 0-2218-3563, 0-2218-3557, 0-2215-3612
นายอรัญ หาญสืบสาย ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พฤศจิกายน 2558
<http://www.cuprint.chula.ac.th>

สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว
กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
154 ถนนพระรามที่ 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2219 4010-17 โทรสาร 0 2215 8848
www.tourism.go.th, www.thaits.org